

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ เขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครปฐม เขต 2

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2559

**Factors Affecting Happiness in Learning English of Prathom Suksa IV-VI
Students of Tha Chin Kaona School Group in Nakhon Pathom Primary
Education Service Area 2**

Miss Vanuscha Pumchareon

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2016

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่ม โรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า เขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานครปฐม เขต 2

ผู้ศึกษา นางสาวฉันทชา พุ่มเจริญ รหัสนักศึกษ 2582800088

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.จิระสุข สุขสวัสดิ์ ปี การศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และ (2) ศึกษาปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 260 คน โดยคำนวณจากสูตรของเครจซี่ และมอร์แกนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ (1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล (2) แบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน และ (3) แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งหมดเท่ากับ .86 .89 .86 และ .90 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐมมีระดับความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D.= 0.68) และ (2) ปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้านโรงเรียน มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษได้ ร้อยละ 66 ($SE_{\epsilon} = 0.40$) และมีสมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนมาตรฐาน คือ $Z' = 0.48 X_1 + 0.42 X_3$

คำสำคัญ ปัจจัย ความสุขการเรียนภาษาอังกฤษ ประถมศึกษา

Independent Study title: Factors Affecting Happiness in Learning English of Prathom Suksa IV – VI Students of Tha Chin Kaona School Group in Nakhon Pathom Primary Education Service Area 2

Author: Miss Vanuscha Pumchareon; **ID:** 2582800088;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Independent Study advisor: Dr. Jirasuk Sukswat; **Academic year:** 2016

Abstract

The aims of this independent study were (1) to study the level of happiness in learning English of Prathom Suksa IV - VI students; and (2) to study student factors, family factors and school factors affecting happiness in learning English of Prathom Suksa IV - VI students of Tha Chin Kaona school group in Nakhon Pathom Primary Education Service Area 2

The research sample consisted of 260 Prathom Suksa IV - VI students of Tha Chin Kaona school group in the 1st semester of the 2017 academic year which were selected by random sampling method. The sample size was determined based on Krejcie and Morgan formula. The research instruments were a rating scale questionnaire on student factors, family factors, school factors and an assessment form on happiness in learning English with reliability coefficients of .86, .89, .86 and .90 respectively. Statistics employed for data analysis were frequency, percentage, mean, maximum value, minimum value, standard deviation and multiple regression analysis.

The findings were that (1) the happiness in learning English of Prathom Suksa IV - VI students of Tha Chin Kaona School Group in Sam Phran District, Nakhon Pathom Province was at the high level with the mean being 3.82 (S.D. = 0.68); and (2) student factors and school factors affected happiness in learning English of Prathom Suksa IV - VI students in Tha Chin Kaona School Group significantly at the .05 level and could be combined to predict happiness in learning English by 66 percent (SEes = 0.40); and the regression equation to predict happiness in learning English in the form of standard score was as follows:

$$Z' = 0.48X_1 + 0.42X_3$$

Keywords: Factors, Happiness in learning English, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างเรียบร้อยได้นั้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. จิระสุข สุขสวัสดิ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะตลอดระยะเวลาที่ได้ทำการวิจัยอย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางที่เป็นประโยชน์เพื่อปรับปรุงแก้ไขการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้เหมาะสม และมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณาจารย์และบุคลากรแขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการศึกษาและดำเนินการต่างๆ เป็นอย่างดี ตลอดจนเพื่อนๆ ในแขนงวิชาทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในระหว่างที่ผู้วิจัยศึกษา

ขอขอบคุณคณะครูและบุคลากรทุกท่านในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ที่ให้ความช่วยเหลือประสานงานและสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูลให้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายขอขอบคุณ พ่อ แม่ น้องและเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือ ให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆ รวมถึงให้กำลังใจ เข้าใจในสิ่งที่ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษานกระทั่งสำเร็จลุล่วงลงได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วณิชชา พุ่มเจริญ

สิงหาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	4
สมมติฐานการศึกษา	5
ขอบเขตการศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของความสุขในการเรียน	9
แนวคิดทฤษฎีความสุขในการเรียน	9
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุข	13
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน	15
หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พ.ศ. 2551 สาระภาษาอังกฤษ ป.4-6	25
แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	32
ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนกลุ่มทำจันทน์แก้วหน้า	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
ตัวแปรและนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปร	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	66

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
ตอนที่ 1 ข้อมูลสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์	68
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร	69
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน	73
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
สรุปผลการวิจัย	79
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	94
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ	95
ข ตัวอย่างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ	97
ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	105
ง หนังสือขอทดลองเครื่องมือและตัวอย่างหนังสือขอเก็บข้อมูลจริง	109
ประวัติผู้ศึกษา	116

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านดงเกตต์ ปีการศึกษา 2560 35
ตารางที่ 2.2	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดเชิงเลน(นครไจราษฎร์) ปีการศึกษา 2560 37
ตารางที่ 2.3	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองลัดอ้อมใหญ่ ปีการศึกษา 2560 38
ตารางที่ 2.4	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านบางประแดง ปีการศึกษา 2560 39
ตารางที่ 2.5	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านบางม่วง ปีการศึกษา 2560 40
ตารางที่ 2.6	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดท่าข้าม(ประสานมงคลราษฎร์) ปีการศึกษา 2560) 41
ตารางที่ 2.7	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดเขานุสรณ์ ปีการศึกษา 2560 42
ตารางที่ 2.8	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดสรรเพชญ์ (ทวีวิทยาคม) ปีการศึกษา 2560 43
ตารางที่ 2.9	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านหัวอ่าว ปีการศึกษา 2560 44
ตารางที่ 2.10	ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดบางช้างใต้ (กิตติวิทยาการ) ปีการศึกษา 2560 45
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 51
ตารางที่ 4.1	ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา 69
ตารางที่ 4.2	การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน 70
ตารางที่ 4.3	การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยของปัจจัยด้านตัวนักเรียน 4 องค์ประกอบ 71
ตารางที่ 4.4	การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยของปัจจัยด้านตัวนักเรียน 4 องค์ประกอบ 71
ตารางที่ 4.5	การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยด้านโรงเรียน 3 องค์ประกอบ 72
ตารางที่ 4.6	การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยความสุขในการเรียน ภาษาอังกฤษ 3 องค์ประกอบ 73

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้าน โรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	73
ตารางที่ 4.8	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple regression analysis) ของตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้าน โรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	75
ตารางที่ 4.9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ความสุขในการ เรียนภาษาอังกฤษ	76
ตารางที่ 4.10	การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณขั้นตอนของความสุขในการเรียน ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่ม โรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า ของปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้าน โรงเรียน	77

ฉ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย 4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรเกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560–2564 มีเป้าหมายหลักคือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางยังได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคม ในฐานะพลเมืองไทยและพลเมืองโลก และทางกระทรวงศึกษาธิการยังมีการเพิ่มกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัย ความรักชาติ รักสถาบันพระมหากษัตริย์ รู้สิทธิหน้าที่ มีทัศนคติที่ถูกต้องควร อีกทั้งยังมีโอกาสฝึกทักษะการปฏิบัติต่างๆ (นวัตน์ รามสูต และ บัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2558) ซึ่งล้วนแล้วแต่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนั้นเป็นผู้ที่เก่ง ดี มีสุข เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาขั้นพื้นฐานเริ่มตั้งแต่ชั้นปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา รวมแล้วไม่น้อยกว่า 12 ปี ซึ่งในทุกระดับชั้นถือว่ามีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระดับประถมศึกษา เพราะถือว่าเป็นขั้นเริ่มแรกของการศึกษาเพื่อสะสม และฝึกฝนทักษะต่างๆ ในการต่อยอดองค์ความรู้ของระดับชั้นการศึกษาที่สูงขึ้น ทั้งนี้การศึกษาระดับประถมศึกษาไม่ใช่เป็นเพียงการค้นคว้าศึกษาความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จำเป็นต้องฝึกฝนในทักษะต่างๆ อีกด้วยตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนที่ควรมีในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวถึงทักษะที่สำคัญ 3 กลุ่มคือ ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ดังนั้นการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันจึงมุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดั่งที่ วิจารณ์ พานิช (2556) ได้กล่าวไว้ในหนังสือการสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 ว่า การเรียนในสมัยนี้ต้องให้ได้ทั้งสาระวิชา ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และการจะเรียนให้ได้ทักษะนั้น ก็ต้องเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นผู้ฝึกฝนด้วยตนเองจนเกิดทักษะต่างๆ เท่านั้น เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ซึ่งทักษะเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขรวมถึงมีทักษะชีวิตที่เหมาะสม

ความสุขเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นมาจากภายใน บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตก็เพราะมีความสุขในสิ่งที่ทำไม่ว่าจะเป็นด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและด้านครอบครัว เช่นเดียวกับผู้เรียนที่มีความสุขในการเรียนก็ย่อมเรียนรู้ได้ดี มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดี ชัชวิทย์ สงวนภักร์ (2557) กล่าวว่าความสุขในการเรียน คือ การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน มีความพอใจในการเรียน รู้สึกผ่อนคลาย อยากเรียนรู้ อยากเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในการเรียน มีความภูมิใจในตัวเอง มีความหวังและมีกำลังใจในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และแพรวพรรณ พิเศษ (2548) กล่าวว่า ความสุขในการเรียนรู้เป็นความรู้สึกของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความพึงพอใจ ความตั้งใจ ความสนใจ รวมถึงมีความกระตือรือร้น ขณะที่มีส่วนร่วมอยู่ในชั้นเรียน เนื่องจากการเรียนการสอนที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลินเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออก และมีกำลังใจที่จะหาความรู้ เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน ต่อเพื่อน ต่อครูและต่อโรงเรียน ได้เห็นประโยชน์จากการเรียนรู้และนำสิ่งที่เรียนนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความสุขในการเรียนหมายถึง ความรู้สึกทางบวกหรือความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนดั่งที่ บพิตร อิศระ (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ สิ่งที่เรียนรู้นั้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และรองลงมาตามลำดับคือ คุณลักษณะภายในตนเอง การได้รับการยอมรับ คุณลักษณะครู การจัดการเรียนการสอน และการได้เลือกเรียนตามความถนัดตามความสนใจ งานวิจัยของวินิดา แก้วเกื้อ (2554) ที่ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความสุขของนักเรียน การวิเคราะห์กลุ่มพบ พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาคือ ปัจจัยด้านตนเอง ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านโรงเรียนซึ่งเกี่ยวกับคุณลักษณะของครู และงานวิจัยของชัยวัฒน์ พันธุ์เสื่อ (2554) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่าปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสัมพันธภาพกับผู้อื่นส่งผลต่อความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

การสร้างความสุขให้เกิดขึ้นในการเรียนทุกกลุ่มสาระเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบันซึ่งผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษก็ย่อมแสวงหาความรู้หรือหาโอกาสได้มากกว่าผู้ที่ไม่รู้ ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้มีการปรับปรุงเรื่อยมา โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ 4 สาระ ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ซึ่งมีความครอบคลุมในทุกด้านของภาษาที่ผู้เรียนควรรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพเมื่อจบการศึกษาในแต่ละระดับชั้น แต่เมื่อพิจารณาผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตามความเป็นจริงแล้วกลับพบว่าไม่ดีเท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-Net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ($M = 34.59$) และจัดเป็นสาระวิชาที่คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2559) จากตัวเลขดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6 ในปีการศึกษา 2559 ของกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วยโรงเรียนที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกันจำนวน 10 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 763 คน ก็มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ต้องปรับปรุงเช่นกัน โดยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-Net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2559 ที่ผ่านมา ของกลุ่มโรงเรียนคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 33.48 คะแนนซึ่งน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ และจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า มีนักเรียนขาดความสนใจ ขาดความกระตือรือร้น พูดคุยกับเพื่อนขณะเรียน มีสีหน้าไม่สบายใจเมื่อถูกเรียกถาม ซึ่งส่งผลต่อกระบวนการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมา นอกจากนี้จากการสอบถามความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดงเคตุ พบว่า นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ฟังครูอธิบายแล้วไม่เข้าใจบทเรียนจึงไม่ชอบทำให้ไม่กล้าตอบคำถามครูเพราะกลัวผิดและไม่กล้าเล่นเกมแข่งภาษาอังกฤษกับเพื่อนเพราะเพื่อนเก่งกว่า เป็นต้น

ด้วยสาเหตุที่กล่าวข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน และพัฒนาปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีความสุข มีกระบวนการสอนและผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ยังสามารถนำผลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การจัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

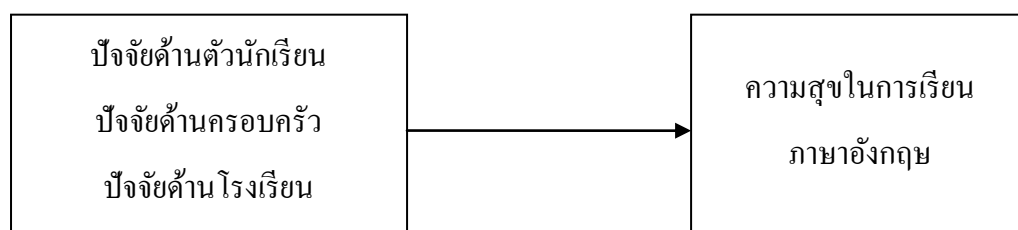
2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตัวแปรต้นประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านตัวนักเรียน คือ ลักษณะของสุขภาพอนามัย รวมถึงความรู้สึกและอารมณ์ของนักเรียน 2) ปัจจัยด้านครอบครัว คือ ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนที่มีต่อกัน และ 3) ปัจจัยด้านโรงเรียน คือ ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงลักษณะของครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งตัวแปรต้นเหล่านี้สามารถส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นตัวแปรตามในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษคือ ความรู้สึกทางบวกหรือความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจนแสดงออกถึงความสนใจ ความตั้งใจและมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นอย่างดี ดังแสดงตามแผนภาพที่ 1.1

แผนภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการศึกษา

ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน อย่างน้อย 1 ตัวแปรส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าวน้ำ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

5. ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าวน้ำ ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน

5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าวน้ำ ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 763 คน จำนวน 10 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านดงเกตุ 2) โรงเรียนวัดเชิงเลน 3) โรงเรียนบ้านคลองลัดอ้อมใหญ่ 4) โรงเรียนบ้านบางประแดง 5) โรงเรียนบ้านบางม่วง 6) โรงเรียนวัดท่าข้าม 7) โรงเรียนวัดเดชานุสรณ์ 8) โรงเรียนวัดสรรเพชญ์ 9) โรงเรียนบ้านหัวอ่าว 10) โรงเรียนวัดบางช้างใต้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2, 2560)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของกลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าวน้ำ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 260 คน

5.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ดังนี้

- ปัจจัยด้านตัวนักเรียน
- ปัจจัยด้านครอบครัว
- ปัจจัยด้านโรงเรียน

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย 1 ตัวแปร ดังนี้

- ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

5.4 ขอบเขตทางด้านระยะเวลา การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาทำการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2559 ถึงเดือนกันยายน 2560 รวมระยะเวลา 8 เดือน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่บ่งบอกถึงความแข็งแรงของสุขภาพกายรวมถึงมีความรู้สึกรักความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าในการมีความสามารถในการปรับตัว และจัดการกับอารมณ์ทางลบของต่อตนเองได้ซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) สุขภาพอนามัย 2) ความภาคภูมิใจในตนเอง 3) การเห็นคุณค่าในการเรียน และ 4) การปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์ทางลบ

6.2 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การแสดงออกหรือการปฏิบัติตนต่อสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การยอมรับจากครอบครัว การเข้าใจในศักยภาพของนักเรียนและให้การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถด้านการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 2) การยอมรับจากครอบครัว 3) การเข้าใจศักยภาพของนักเรียน และ 4) การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียน

6.3 ปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะครู ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ลักษณะครู 2) การเรียนการสอน และ 3) ลักษณะของเพื่อนร่วมชั้น

6.4 ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนที่แสดงออกถึงความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้นเมื่ออยู่ในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดีและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้สึกต่อตนเอง, ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) ความรู้สึกต่อตนเอง 2) ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และ 3) ความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม

6.5 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2560 ในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ ซึ่งประกอบด้วย

10 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนบ้านดงเกตุ 2) โรงเรียนวัดท่าข้าม 3) โรงเรียนบ้านหัวอ่าว 4) โรงเรียนวัดเชิงเลน 5) โรงเรียนวัดบางช้างใต้ 6) โรงเรียนบ้านบางประแดง 7) โรงเรียนวัดสรรเพชร 8) โรงเรียนวัดเดชานุสรณ์ 9) โรงเรียนคลองตัดอ้อมใหญ่ และ 10) โรงเรียนบ้านบางม่วง สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทราบระดับความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าน้ำ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

7.2 เพื่อทราบถึงระดับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าน้ำ ซึ่งสามารถเป็นแนวทางให้ผู้บริหารในการจัดหลักสูตร กำหนดนโยบาย กำหนดงบประมาณในการปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนให้เกิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

7.3 เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงงานด้านการศึกษา เป็นแนวทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การจัดบรรยากาศหรือกิจกรรมเพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้น จัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวหรือโปรแกรมเชิงจิตวิทยาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความสุขในการเรียน
 - 1.1 ความหมายของความสุขในการเรียน
 - 1.2 แนวคิดทฤษฎีความสุขในการเรียน
 - 1.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุข
 - 1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน
 - 1.4.1 ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน
 - 1.4.2 ปัจจัยที่เกี่ยวกับครอบครัว
 - 1.4.3 ปัจจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียน
2. สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 - 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พ.ศ.2551 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
 - 2.2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
3. ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนในกลุ่มท่าจีนก้าวหน้า
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความสุขในการเรียน

1.1 ความหมายของความสุขในการเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องทำให้ พบว่า มีการกล่าวถึงคำที่คล้ายคลึงกันคือ ความสุขในการเรียนรู้ ความสุขในการเรียน หรือการเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งคำเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีความหมายที่สอดคล้องคล้ายคลึงไปในทางเดียวกัน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้คือ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2543) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ที่มีความสุขเป็นการเรียนรู้ที่สมดุลในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสุขในกิจกรรม ผู้เรียนได้รับสนองจากการใฝ่รู้ การกระทำ การสร้างสรรค์ของตนเอง ได้ใช้ความสามารถในการคิด ได้เรียนได้ทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ

จรรยาวัฒน์ ขวัญรัมย์ (2545) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้ โดยที่ตัวเองก็มีความสุขกับการรับรู้นั้น

จรัส มาก (2547) ได้ให้ความหมายว่า การที่ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความพอใจ จะทำให้สามารถสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุขได้มากยิ่งขึ้น

ชัชวาทย์ สงวนภักร์ (2557) ได้ให้ความหมายว่า การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน มีความพอใจในการเรียน รู้สึกผ่อนคลาย อยากเรียนรู้อยากเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆในการเรียน มีความภูมิใจในตัวเอง มีความหวังและกำลังใจในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

ภารดี อนันต์นารี (2558) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้สึก ความนึกคิดของผู้เรียนที่แสดงพฤติกรรมในการเรียน มีความสนใจในกิจกรรมต่างๆ ความพึงพอใจและความกระตือรือร้น ความสนุกในขณะที่ดำเนินการเรียนการสอน เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียนต่อเพื่อน ต่ออาจารย์ต่อสภาพแวดล้อม ทำให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้นสามารถเรียบเรียงสิ่งที่เรียนรู้ได้เป็นระบบเพื่อให้สามารถนำกลับมาใช้ได้ตามต้องการ

สรุปได้ว่า ความสุขในการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนนั้นปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมด้วยความเต็มใจ มีความสนุกสนาน มีความสนใจและ มีความพร้อมให้ความร่วมมือกับกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

1.2 แนวคิดทฤษฎีความสุขในการเรียน

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวข้องกับความสุข พบว่า มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความสุขดังนี้

กิตติวดี บุญเชื้อและคณะ (2540) ได้เสนอ ทฤษฎีการเรียนรู้มีความสุขโดยมีแนวคิดคือ ต้องการให้เด็กได้แสวงหา ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ต่างๆ อย่างมีความสุข ทฤษฎีนี้

เกิดจากแนวคิดพื้นฐานของกระบวนการเรียนการสอน 5 ประการ คือ 1) แก่นแท้ของการเรียนการสอน คือ การเรียนรู้ของผู้เรียน 2) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาตลอดชีวิต 3) การมีศรัทธาเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุดของการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ 4) การสัมผัสและการสร้างสัมพันธ์ ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น 5) สาระที่สมดุลเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดพื้นฐาน 5 ประการนี้ ทำให้เกิดเป็น 6 ทฤษฎีที่สำคัญได้แก่

ทฤษฎีที่ 1 สร้างความรักและความศรัทธา (love and respect) การเรียนรู้บนฐานแห่งความรักและศรัทธาของนักเรียน ที่มีต่อครูและวิชาถือว่าเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นเพราะเมื่อนักเรียนเกิดความรักและสนใจต่อบทเรียน ต่อครูผู้สอนและต่อผู้ร่วมชั้นเรียน ทำให้เกิดความรักและความเข้าใจตรงกันระหว่างครูและนักเรียนด้วยกันก็จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขได้ แนวคิดหลักในการสร้างความรักและศรัทธา ดังนี้

1.1 การเรียนรู้บนพื้นฐานของความรัก ทำได้ด้วยการที่ผู้สอนสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างตัวผู้สอนกับวิชาที่สอน ตัวผู้สอนเอง ตัวผู้สอนกับตัวผู้เรียน ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออก ยอมรับในสภาพที่ผู้เรียนเป็น ให้กำลังใจ ยุติธรรมและให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อมีโอกาส โดยใช้เหตุผลเป็นหลักไม่ใช่อารมณ์

1.2 บทเรียนสนุกและน่าสนใจ เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนตื่นตัว มีความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้สอนสามารถทำได้ด้วยการเตรียมการเรียนการสอน กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้อย่างชัดเจน จัดทำแผนการสอนที่มีความต่อเนื่องตามลำดับไม่มีเนื้อหาที่ซับซ้อน มีการประเมินผลของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลตนเอง ประเมินผลเพื่อน มีการรายงานผลการประเมิน จัดตารางเวลาเรียนให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบทเรียน รวมถึงมีการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกการแก้ปัญหา รู้จักการใช้เหตุผล รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และตัวผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียน

1.3 การส่งเสริมความสนใจและความผูกพัน ผู้สอนมีบทบาทในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรักในการเรียน โดยทำความรู้จักกับผู้เรียน จดจำรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่เกี่ยวกับผู้เรียนได้ ติดตามข่าวคราวในวาระต่างๆ สร้างมิตรภาพและรักษาความลับของผู้เรียน เอาใจใส่และให้ความสำคัญกับผู้เรียนอย่างทั่วถึงและพูดในเชิงสร้างสรรค์เป็นประโยชน์

ทฤษฎีที่ 2 เห็นคุณค่าการเรียนรู้ (learning appreciation) แนวคิดนี้ทำให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน โดยรู้ว่าเรียนไปทำไม เรียนเพื่ออะไร แล้วจะได้อะไรจากการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้ซึ่งมีแนวทาง ดังนี้

2.1 การสร้างความหมายให้กับการเรียนรู้ มีเนื้อหาที่กระชับ กระชับและง่ายต่อความเข้าใจ มีตัวอย่างประกอบที่ชัดเจนกระตุ้นให้คิดและติดตาม อธิบายได้อย่างไม่คลุมเครือ

2.2 ผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนว่ามีความสามารถพิเศษเฉพาะตัว และมีจุดอ่อนที่ต้องการการแก้ไข มีความสนใจ ความถนัด ความคิด ความชอบและความต้องการที่ต่างกัน

2.3 ผู้สอนเสนอบทเรียนที่มีความหมายมีความเป็นรูปธรรมให้เกิดในจินตนาการของผู้เรียน สามารถนำไปใช้ได้จริง ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับความสำเร็จในผลงานและเป็นที่ยอมรับจนเกิดความรักและเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน

ทฤษฎีที่ 3 เปิดประตูสู่ธรรมชาติ (naturalization) ซึ่งเน้นให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกสดชื่น ไม่เกิดแรงกดดันแต่เกิดความรู้สึกถึงเสรีภาพ มีแนวทางดังนี้

3.1 บทเรียนในห้องเรียนควรมีความน่าสนใจเร้าความคิด มีกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียนได้สัมผัสและเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 ใช้บทเรียนนอกห้องเรียนมาเสริมการเรียนรู้ เพื่อผู้เรียนจะได้ฝึกสังเกตเปรียบเทียบสิ่งที่พบเจอ ได้ข้อคิดเห็นที่แตกต่างจากเรียนแต่ในห้องเรียน

3.3 นำธรรมชาติมาเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน โดยจัดให้มีการศึกษานอกสถานที่ เชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญภายนอกมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดโครงการเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน

3.4 ให้ชุมชนมีส่วนร่วม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น มีกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชุมชน

ทฤษฎีที่ 4 มุ่งมาดและมั่นคง (willing and firm) การรู้จักตนเองรู้ว่าตนมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร ยอมรับสภาวะแห่งตน ไม่ดูถูกตนเอง ไม่คิดว่าชีวิตของตนเป็นสิ่งที่ไร้ค่าและขณะเดียวกันก็ไม่โทษคนอื่นรอบข้าง พร้อมจะปรับปรุงแก้ไขตนเอง มีความใจกว้าง รู้จักควบคุมอารมณ์ของ มีความมั่นใจและจริงจัง คุณสมบัติเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีผู้ช่วยเหลือแนะนำและให้โอกาส ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สัมผัสความแตกต่างของผู้เรียนและหล่อหลอมสิ่งดีๆ ให้เกิดกับผู้เรียนได้ ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจก็จะกล้าเผชิญกับสภาพต่างๆ อย่างแน่วแน่ กล้าคิดตัดสินใจและแสดงออกอย่างมีเหตุผลพอที่จะแก้ปัญหาต่างๆ เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ทฤษฎีที่ 5 คำรักย์ไม่ตรีจิต (friendship) แนวคิดนี้คือการยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการทำงานอย่างไม่มีอคติไม่แบ่งพรรคแบ่งพวกให้อภัยและให้โอกาส ยอมรับเหตุผลและการเปลี่ยนแปลง สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันด้วยความจริงใจให้เกียรติ เพราะมนุษย์เราเป็นสัตว์สังคม มีสัญชาตญาณของการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งสถาบันการศึกษาจะเป็นแหล่งที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม โดยผู้สอนจะเป็นคนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับเพื่อนด้วยการจัดกิจกรรมที่ได้รู้จักเพื่อนๆ ได้มีส่วนร่วม พร้อมกับเรียนรู้วิธีการรักษามิตรภาพ ไม่ตรีจิตต่อเพื่อน รู้จักการแบ่งปัน การออมชอม รู้จัก

การรอคอยและการให้อภัย โดยผู้เรียนควรได้เรียนรู้ว่า แม้คนเราจะคิดต่างกัน แต่ถ้ามีจุดหมายปลายทางเดียวกัน ยอมรับฟังกันและกัน ช่วยกันคิดช่วยกันทำ จะพบกับความสำเร็จและความสุขได้อย่างแน่นอน

ทฤษฎีที่ 6 ชีวิตที่สมดุล (equilibrium of life) การรักษาสมดุลชีวิต คือการรู้จักปรับตัวเองให้อยู่ในความพอดี ทางสายกลาง รู้ขีดขั้นความสามารถ ขีดจำกัดของความสามารถของตน มีความประพฤติที่เหมาะสมไม่หลงระเหิงแต่ก็ไม่ดูหมิ่นตนเอง สิ่งที่สำคัญสำหรับผู้สอนคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้รู้และเข้าใจธรรมชาติของชีวิตและความเป็นของโลก ขณะเดียวกันก็จะช่วยให้รู้จักตนเอง รู้ความสามารถของตนเอง รู้จุดอ่อน รู้จักปรับตัว และการแก้ปัญหาได้อย่างชาญฉลาด จุดมุ่งหมายของชีวิต คือมีความสุขทั้งทางกายและใจ จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีความรักและเป็นที่รัก ได้รับการยอมรับว่าตนเองนั้นมีความสามารถ ประสบความสำเร็จในสิ่งต่างๆที่นำมา ได้รับคำชมเชยหรือการยกย่องจากการกระทำที่ถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้อธิบายไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุขว่า เป็นสภาพการจัดการเรียนสอนที่มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายมีอิสระ ยอมรับความต่างของแต่ละบุคคล มีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพและได้รับประสบการณ์ โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ บทเรียนมีความใกล้ชิดตัว มีความหมาย มีประโยชน์ กิจกรรมหลากหลาย ใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ มีการประเมินผลตามสภาพของผู้เรียน ทั้งผู้สอนและผู้เรียนต่างมีปฏิสัมพันธ์อันดี เข้าใจต่อกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

นอกจากนี้ พระธรรมปิฎก ป.อ. ปยุตโต (2547) กล่าวไว้ว่า ความสุขกับการศึกษา ที่ถูกต้องเป็นเรื่องที่ไม่สามารถแยกจากกันได้ ถ้าไม่สามารถทำให้คนมีความสุขในการศึกษาได้ก็จะไม่สามารถสร้างการศึกษาให้เกิดขึ้นได้โดยความสุขที่เกิดจากการศึกษา คือ เกิดจากมีปัญญาเข้าใจคุณค่าของสิ่งต่างๆ ถ้าเขารู้ว่าเป้าหมายในชีวิตคืออะไรก็จะเกิดการใฝ่รู้ ความใฝ่รู้นี้ก็จะทำให้ความสุขเกิดขึ้นในการเรียนรู้และมีความสุขในการได้รู้ในสิ่งที่ต้องการจะรู้ทำให้ชีวิตมีคุณค่าดีงาม

จากแนวคิดข้างต้นนี้ จึงสรุปได้ว่า ความสุขในการเรียนนั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อตัวผู้เรียนมีความรู้สึกละผ่อนคลาย มีความรักและเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน มีบรรยากาศที่เป็นอิสระ ผู้สอนมีความเป็นมิตรและมีบทเรียนที่สนองต่อการใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุข

กิตติวดี บุญซื่อ (2540) ได้บูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุขมาเป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความสุขให้กับผู้เรียนไว้ดังนี้

1) บทเรียนเริ่มจากง่ายไปยาก คำนึงถึงวุฒิภาวะและความสามารถในการยอมรับของเด็กในแต่ละวัย เนื้อหาสาระวิชามีการต่อเนื่องและมีการเชื่อมโยงความรู้ไม่สู่สาขาอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้าใจต่อชีวิตและโลกรอบคร้ว

2) วิธีการเรียนสนุกสนาน ตอบสนองต่อความสนใจของนักเรียน การนำเสนอเป็นไปอย่างผ่อนคลายตามธรรมชาติ ไม่กดดัน เนื้อหาที่เรียนต้องไม่มากเกินไปจนเกิดความล้าและกังวล และไม่อ่อนเกินไปจนนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

3) ทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ มุ่งเน้นพัฒนาและส่งเสริมกระบวนการคิดในแนวทาง รวมไปถึงความคิดสร้างสรรค์ และการคิดวิเคราะห์

4) แนวทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งต่างๆรอบตัว บทเรียนไม่จำเป็นต้องกำหนดสถานที่หรือเวลา ทุกคนมีสิทธิ์ในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม

5) กิจกรรมมีความหลากหลาย สนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ในสิ่งนั้นๆ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอน ใช้ภาษาที่นุ่มนวล สร้างสรรค์

6) สื่อสามารถเร้าใจให้เกิดการเรียนรู้ และเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มุ่งเน้น ให้นักเรียนรู้จักแข็ง เรียนจนทำได้และเรียนเพื่อนะเป็น

7) การประเมินมุ่งเน้นการพัฒนาของเด็กในภาพรวมมากกว่า จะพิจารณาจากผล การสอบทางวิชาการและเปิด โอกาสให้เด็กได้ประเมินตนเอง

วิเศษ ชินวงศ์ (2544) ได้เสนอ แนวทางในการสร้างความสุขให้นักเรียนในการเรียนรู้ โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

1) เด็กได้รับการยอมรับในความสามารถทั้งจากนักเรียนด้วยกันและครู ได้รับการ ประสบความสำเร็จอยู่เสมอจนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองได้รับการชมเชยการ เสริมแรง การทำงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ความถนัดจนกระทั่งเกิดความสำเร้จและ ความกล้าแสดงออก

2) เด็กได้รับการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่อย่างแตกต่างกันเต็มตามศักยภาพ ครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ

3) เด็กได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นกัลยามิตรจากครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4) เด็กได้รับการจัดบทเรียนที่สนุก น่าสนใจ ชวนให้ติดตาม เป็นบทเรียนที่ให้นักเรียน ได้ค้นพบตนเอง รักและเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ประเมินตนเอง

5) เด็กได้เรียนรู้สิ่งที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

6) เด็กมีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย เพียงพอที่จะใช้เป็นแหล่งให้ผู้เรียนได้เป็นแหล่งค้นคว้า ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

7) มีความสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนมีลักษณะเป็นกัลยาณมิตรที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

8) ศิษย์มีความรักและมีความศรัทธาต่อครูผู้สอน ต่อสาระที่เรียน รวมทั้งกระบวนการ ที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้

9) กระบวนการเรียนรู้ เชื่อมโยง เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม รอบตัวและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

10) กระบวนการเรียนรู้มีการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่นๆ เช่น ชุมชน ครอบครัว องค์กรต่างๆ ในท้องถิ่น ในชุมชน

จรัส นองมาก (2547) ได้เสนอแนวทางสร้างความสุขในการเรียน โดยให้ความสำคัญกับการเริ่มด้วยบทเรียนที่ง่ายไปหายาก มีความหลากหลายในการใช้กิจกรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นกระบวนการคิด ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง มีเทคนิคการสอนที่สนุกสนาน มีสื่อที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ โดยมีแนวทาง คือ

1) เริ่มบทเรียนจากง่ายไปหายาก ทบทวนความรู้เดิมก่อนจะเข้าสู่บทเรียนใหม่ ใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมเชื่อมโยงไปสู่นามธรรม จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจอยากรู้ อยากเห็นได้มากขึ้น

2) ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นและไม่เกิดความรู้สึกลบเบื่อ ครูผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมที่แปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนจึงเป็นสำคัญมาก

3) เน้นการใช้กระบวนการกลุ่มซึ่งจะสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน มีโอกาสได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีชีวิตชีวา

4) แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งไม่จำเป็นแต่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ บริเวณโรงเรียน เช่น สนามหญ้า, สวนหย่อม, ห้องสมุด ฯลฯ ทำให้ได้เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

5) เน้นกระบวนการคิด การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนมีเหตุมีผล รักการเรียนรู้ มีความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

6) ได้ลงมือปฏิบัติจริง จากการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งจะช่วยให้จดจำเนื้อหาในบทเรียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมและพัฒนาการทำงานให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสุขได้นั้นประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ ตัวผู้เรียน ตัวครูผู้สอนและแหล่งเรียนรู้ คือ ตัวผู้เรียนจะต้องรู้สึกถึงการได้รับการยอมรับทั้งจากครูและเพื่อนๆ มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ตัวครูจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ได้ลงมือปฏิบัติจริง เน้นกระบวนการคิด และการใช้กระบวนการกลุ่ม เริ่มด้วยบทเรียนที่ง่ายไปสู่บทเรียนที่ยากกว่า สามารถประยุกต์บทเรียนนั้นเข้ากับชีวิตประจำวันได้ และสุดท้ายคือแหล่งการเรียนรู้มีมากพอต่อการแสวงหาความรู้ใหม่ๆที่ไม่ได้อยู่แต่เพียงในห้องเรียนเท่านั้น

1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน

การเรียนรู้จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพย่อมประกอบไปด้วยปัจจัยที่สัมพันธ์และส่งผลต่อการเรียนรู้ โดยได้มีผู้ทำการศึกษาและให้แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

1.4.1 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน

อูมาพร ตรังคสมบัติ (2543) ซึ่งได้กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้ได้ดีนั้นต้องประกอบด้วยความพร้อมในด้านต่างๆ 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัวและด้านโรงเรียน ซึ่งได้กล่าวถึงด้านตัวผู้เรียนไว้ดังนี้

ด้านตัวผู้เรียน

(1) ความพร้อมทางอารมณ์ สภาพจิตใจและอารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ถ้ามีอารมณ์ดี มีความสุข ไร้เรื่องกังวลหรือปัญหาที่จะเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการมีความนับถือตนเองและมีแรงจูงใจในตนเอง

(2) ความพร้อมทางสมอง สมองเป็นจุดศูนย์กลางของกระบวนการการเรียนรู้ ดังนั้นหากสมองมีอาการผิดปกติในการทำงานแล้วละก็ส่งผลให้กระบวนการการเรียนรู้เสียไป

(3) ความพร้อมทางร่างกาย การมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ จะทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า มีความสดชื่น ทำให้มีความจำที่ดี เรียนรู้ได้เร็ว มีทักษะการคิดและวิเคราะห์ต่างๆ ได้ดี ส่งผลให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ กิตยวดี บุญซื่อ และคณะ (2540) ยังได้กล่าวถึงปัจจัยความสุขในการเรียนที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนไว้ดังนี้

1) การมีความรักและความภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา รู้จักตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง ยอมรับทั้งจุดดีและจุดเสียของตนเอง และคิดหาวิธีปรับปรุงแก้ไข เข้าใจธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง และรู้จักปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ความภูมิใจจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กได้แสดงความสามารถบางสิ่งบางอย่างให้ผู้อื่นได้รับรู้ การที่เด็กได้ทำในสิ่งที่ชอบหรือถนัด เมื่อประสบความสำเร็จก็จะเกิดความภูมิใจในตนเองและเกิดกำลังใจที่จะพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าขึ้นต่อไป

2) การได้รับโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดหรือสนใจ การให้เด็กเลือกในสิ่งที่สนใจหรือถนัดนั้น ก็เพื่อให้เด็กได้ค้นพบความสามารถของตนเองซึ่งซ่อนเร้นรอการพัฒนา ทำให้เด็กมีกำลังใจที่จะต่อเติมความฝันของตนให้สมบูรณ์ ได้รับรู้ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ ถ้าเขาได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้งและกว้างไกล เรียนให้เข้าใจและทำให้รู้เคล็ดลับของการทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ และเรียนจนรู้จักและเข้าใจวิถีคิดและปฏิบัติของคนในอาชีพนั้นจริงๆ ทั้งยังสามารถปรับใช้ความรู้นั้นให้เข้ากับตนเองได้อย่างกลมกลืนและสร้างสรรค์ความสุขของตนเองและคนรอบข้าง

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ นั้น มาจากลักษณะของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพ อายุ เพศ ความสนใจ ความถนัด ความพร้อม ซึ่งแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังมีแรงจูงใจในการเรียนซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง เพราะผู้เรียนที่มีแรงจูงใจจะมีความพร้อมในการเรียนมากกว่าผู้ที่ขาดแรงจูงใจ สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ สามารถแยกได้ดังนี้

1) วุฒิภาวะและความพร้อม วุฒิภาวะ เป็นความพร้อมที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางสติปัญญา ทางสังคม ส่วนความพร้อม คือ สภาพการเจริญเติบโตทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ความสนใจและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นทำให้สามารถเกิดการเรียนรู้ได้

2) ความสามารถ คือ ระดับเชาวน์ปัญญา ผู้ที่มีเชาวน์ปัญญาน้อยย่อมไม่สามารถจะเรียนรู้เรื่องที่ซับซ้อนได้ ซึ่งต่างจากผู้ที่มีเชาวน์ปัญญาจะสามารถเรียนรู้เรื่องที่ยากได้

3) ความสนใจ เป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยตั้งเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ชัดเจนและแน่นอน ในบางครั้งความถนัดและเจตคติที่ดีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ทำให้เกิดความสนใจ นอกจากนี้การใช้วิธีเสริมแรงก็ทำให้เกิดความอยากเรียนได้

4) ประสบการณ์ของผู้เรียน หากผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องที่จะเรียนมาก่อนก็อาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในอีกเรื่องหนึ่ง กล่าวคือความรู้เดิมที่มีมาก่อนจะช่วยเสริมเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้เรื่องใหม่ได้

5) ความบกพร่องทางร่างกาย มีผลต่อการเรียนรู้โดยตรง เช่น ตา หู ปาก สมอ มือ หากสูญเสียอวัยวะใดอวัยวะหนึ่งไปก็จะทำให้การเรียนรู้นั้นหยุดชะงักหรือไม่สามารถเรียนรู้ หรือปฏิบัติทักษะบางอย่างได้ หรือทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

เพรสคอต (Prescott 1963 อ้างถึงใน บพิตร อิศระ 2550 : 40) ได้กล่าวว่า เมื่อนักเรียนมีความสนใจจะมีความตั้งใจเอาใจใส่ในการศึกษา ค้นคว้าและชอบทำกิจกรรมในวิชาที่เรียน ซึ่งทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544) เสนอแนวคิดไว้ว่า เด็กจะเรียนรู้อย่างมีความสุข ต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนไว้ คือ

1) สุขภาพร่างกายและปลอดภัยจากยาเสพติด ถ้าเด็กมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงไม่มีโรคภัยก็จะมีความสุข ในทางตรงกันข้ามเด็กที่เจ็บป่วยเป็นโรคบางอย่างที่สร้างความเจ็บปวดก็อาจจะไม่มีความสุข นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความปลอดภัยจากสารเสพติดต่างๆ เพราะจากงานวิจัยพบว่ายาเสพติดสามารถทำลายระบบการทำงานที่ซับซ้อนของสมองได้ส่งผลต่อภาวะจิตใจและสติปัญญา ซึ่งทำให้สมองถูกทำลายได้อย่างถาวร

2) ภาวะจิตใจ สภาพความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ เด็กจะเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขนั้น ต้องไม่เกิดความเบื่อหน่าย เพราะหากรู้สึกเบื่อหน่าย รู้สึกว่าถูกบังคับให้เรียนหรือเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องทำ ก็จะเกิดความทุกข์เพราะความรู้สึกว่าถูกบังคับให้เรียนหรือจำเป็นที่ต้องเรียน เช่น ถูกบังคับให้ต้องเรียนพิเศษ ถูกบังคับให้ท่องจำ จนเกิดเป็นความตึงเครียด ซึ่งสามารถเกิดอารมณ์ซึมเศร้าได้ ความรู้สึกเช่นนี้ไม่สามารถสร้างความสุขให้เกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน และยังส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลง แต่หากเด็กเรียนด้วยความอยากรู้ จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นทำให้สนใจไขว่คว้าอยากจะเรียนรู้

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนอย่างมีความสุขนั้นจะเกี่ยวข้องกับความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดเจตคติที่มีต่อตนเอง มีความภาคภูมิใจและศรัทธา และมีความสนใจในสิ่งที่เรียน ได้เลือกเรียนหรือทำในสิ่งที่ตนถนัดซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวผู้เรียนโดยตรง

1.4.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ชัยวัฒน์ พันธุ์เสือ (2554) ได้สรุปความหมายของสัมพันธภาพกับผู้อื่นไว้ว่า หมายถึงความสัมพันธ์ของตัวนักเรียนกับบุคคลรอบตัว เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อนๆ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในห้องเรียน หรือเพื่อนที่วัยเดียวกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน การช่วยเหลือและการทำงานร่วมกันระหว่างเพื่อน ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือ ไม่ได้อยู่แบบโดดเดี่ยวเมื่อมีปัญหาหรือเรื่องที่ไม่เข้าใจก็สามารถปรึกษากับคนใกล้ชิดได้ เช่น เพื่อน เป็นต้น

จรรยา ทองถาวร (2536) ให้ความหมายของสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวที่มีความรัก ความเมตตา และมีคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติต่อกัน โดยความอบอุ่นใจที่เกิดจากรัก ความหวังดีที่มีให้กันเป็นสิ่งที่มนุษย์นั้นต้องการมากที่สุด การพัฒนาเพื่อให้เป็นบุคคลที่รักของชุมชนและสังคมเป็นที่มนุษย์ต้องการ เมื่อครอบครัวมีความรักความเมตตาและมีคุณธรรมในการประพฤติที่ดีต่อกันก็จะส่งผลให้สัมพันธภาพเกิดขึ้นถาวร

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544) เสนอแนวคิดไว้ว่า เด็กจะเรียนรู้ด้วยความสุข ต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญที่เกี่ยวข้องกับด้านครอบครัว คือ

พ่อแม่ผู้ปกครอง จะต้องเข้าใจระบบการศึกษาว่า เด็กจะเรียนรู้ได้อย่างไรมีประสิทธิภาพ ถ้าเขาได้เรียนรู้ด้วยความสุขเพราะอารมณ์ที่เป็นสุขจะเพิ่มความจำและการเรียนรู้ พ่อแม่ควรตั้งความคาดหวังในตัวเด็กให้เหมาะสมกับศักยภาพและความสามารถของเด็ก หากพ่อแม่คาดหวังมากเกินไป หรือเคี่ยวเข็ญให้เด็กทำในสิ่งที่ต้องไม่ต้องการ ในสิ่งที่ตนไม่ชอบหรือเป็นสิ่งที่ตนทำไม่ได้ จะทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวลจนเครียด ตัวพ่อแม่เองก็จะเครียดตามไปด้วย พ่อแม่ต้องประเมินว่าเด็กทำเต็มความสามารถของเขาแล้วและได้เรียนรู้ด้วยความสุข พ่อแม่ต้องระลึกเสมอว่าเด็กแต่ละคนนั้นมีความสามารถต่างกันจึงไม่ควรเปรียบเทียบความสามารถของแต่ละคน หากพ่อแม่ได้ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยความสุข เขาก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน และมีความสุขในสิ่งที่เขาชอบและถนัด

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543) ได้กล่าวถึง ครอบครัวว่า มีบทบาทสำคัญมากในการสร้างการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1) ความสัมพันธ์ที่ดี ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่และลูก จำทำให้เด็กมีจิตใจสบายมีสมาธิและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีจะทำให้เกิดปัญหาทางจิตใจมีอารมณ์ซึมเศร้า เกิดความวิตกกังวล และอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆได้ เช่น การหนีเรียน การติดสิ่งเสพติด เป็นต้น

2) การถ่ายทอดคุณค่าทางการศึกษา ในครอบครัวที่พ่อแม่ให้ความสำคัญต่อการศึกษาเล่าเรียน จะทำให้เด็กเห็นความสำคัญของการเรียนไปด้วยและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าครอบครัวที่ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา

3) การเป็นตัวอย่างที่ดีในการแสวงหาความรู้ พ่อแม่ที่รักการเรียนรู้ ใฝ่เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ชอบการอ่านและการคิดวิเคราะห์ หากปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ในชีวิตประจำวันก็จะทำให้เด็กเห็นแบบอย่างและซึมซับลักษณะที่ดีดังกล่าวเข้าไปในตัว

4) การฝึกวินัย การฝึกวินัยอย่างเป็นประจำจะส่งผลให้เด็กมีวินัยในการเรียนด้วย เด็กจะเรียนรู้การจัดการเวลาในการเล่นและการทำการบ้านได้

5) การสร้างแรงจูงใจ แรงจูงใจที่ทำให้เด็กอยากเรียนรู้มีจุดเริ่มต้นมาจากความสัมพันธ์อันดีระหว่างพ่อแม่ลูก พ่อแม่ที่มักกระตุ้นให้เด็กมีแรงจูงใจและมีเป้าหมายในการเรียน จะทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนได้

6) การสนับสนุนโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ พ่อแม่ที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย เช่น พาไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์ ไปดูการแสดงนิทรรศการต่างๆ การหาหนังสือดีๆให้อ่าน จะทำให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง มีข้อมูลสาระความรู้สะสมไว้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ขั้นต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

7) การจัดสภาพแวดล้อมที่บ้าน เด็กที่อยู่ในบ้านที่มีความสุข พ่อแม่ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง ไม่มีเสียงวิทยุและโทรทัศน์รบกวนตลอดเวลา มีที่สำหรับการทำการบ้านและทบทวนหนังสืออย่างเป็นสัดส่วน ก็จะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากกว่า

ปริญญา เรื่องทิพย์ (2550) กล่าวว่าองค์ประกอบการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านตัวนักเรียน ด้านชุมชน ด้านลักษณะของครู ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านเพื่อน และด้านครอบครัว ซึ่งได้กล่าวไว้ดังนี้

ด้านครอบครัว เป็นพื้นฐานที่สำคัญของชีวิต หากครอบครัวดีก็จะส่งผลต่อจิตใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเบิกบาน แจ่มใส มีความสุขในชีวิตรวมถึงความสุขในการเรียนก็จะเกิดขึ้นด้วย ซึ่งครอบครัวมีหน้าที่หลักคือ ให้ความรัก ความเอาใจใส่ คอยสนับสนุนงบประมาณในด้านต่างๆ และคอยดูแลความเป็นอยู่

กรมวิชาการ (2539) ได้อธิบายว่า ความเข้าใจและเจตคติของผู้ปกครอง รวมไปถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ เช่น การเห็นความสำคัญของการศึกษา การสนับสนุนเอาใจใส่ในการจัดการศึกษา การให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน การให้เวลากับบุตรหลานและฐานะทางเศรษฐกิจของครัว เป็นต้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์ภายในครอบครัว การได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ในเรื่องของการเรียน และการที่พ่อ แม่ ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีในการแสวงหาความรู้

1.4.3 ปัจจัยด้านโรงเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) (2545) ในหมวด 4 มาตรา 29 ได้ระบุว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน รวมทั้งหาวิธีการแลกเปลี่ยนการพัฒนา ระหว่างชุมชน

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543) ได้กล่าวถึง โรงเรียนว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก เพราะสามารถกระตุ้นหรือยับยั้งการเรียนรู้ของเด็กได้ ประกอบด้วยปัจจัย ดังนี้

1) นโยบายของโรงเรียนที่มีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาและกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็ก

2) ทักษะความสามารถของครู วิธีการสอนเป็นหัวใจสำคัญ ครูต้องมีทักษะการสอนที่ดี สามารถอธิบายสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ย่อยต่อการเข้าใจ สามารถทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจได้ หมั่นแสวงหาเทคนิคที่ช่วยให้เด็กที่มีปัญหาให้เรียนได้ดีขึ้น

3) ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน จะทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าซักถามเมื่อเกิดความสงสัย

4) ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเพื่อนๆ เด็กจะใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข ไม่รู้สึกกังวล ต่างให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ ถ้าเขามีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544) ได้กล่าวว่า บรรยากาศทางกายภาพมีส่วนส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมเจตคติที่ดีของผู้เรียน ซึ่งลักษณะของห้องเรียนที่ดีมีบรรยากาศเหมาะสม ควรมีลักษณะดังนี้

1) ห้องเรียนที่มีสีสว่างสวยงามน่าดู เหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่มีเสียงรบกวนและมีขนาดใหญ่พอต่อจำนวนนักเรียน

2) มีความสะอาด ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะ มีระเบียบเรียบร้อย น่าอยู่น่าเรียน

3) สิ่งของต่างๆภายในห้องเรียน เช่น เก้าอี้ โต๊ะ สื่อการสอนต่างๆ จอรับภาพ เครื่องฉายภาพ อุปกรณ์เหล่านี้สามารถเคลื่อนย้ายได้และสามารถดัดแปลงให้เหมาะสมตามการจัดกิจกรรมต่างๆ

4) ในการสอนแต่ละครั้งควรมีการจัดเตรียมห้องเรียนให้เรียบร้อย และเหมาะสมต่อการสอนด้วยวิธีต่างๆ เช่น การสอนด้วยกระบวนการกลุ่ม การใช้วิธีบรรยาย เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้ให้ความหมายว่า ในส่วนของโรงเรียนที่มีความสุข โรงเรียนคือที่ผู้เรียนอยากเห็น คือ เป็นโรงเรียนที่สะอาด ร่มรื่น สวยงาม ปลอดภัย ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ ไม่มีอบายมุขสิ่งเสพติด มีอาคารสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ และแหล่งศึกษาค้นคว้าที่ได้ และพอเพียงต่อความต้องการของผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย ทำท่าย ความสามารถ และธรรมชาติของผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ปรีศนีย์ จีรวงศ์รุ่งเรือง (2542) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่สร้างความสุขในการเรียน ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี คือ เมื่อนักเรียนเดินเข้ามาใน โรงเรียน ห้องเรียนซึ่งมีบรรยากาศที่แจ่มใส กระจ่างหรือร้อนมีรอยยิ้มมีการทักทายอย่างเป็นกันเองไม่มี เสียงไม้เรียว นักเรียนไม่ต้องนั่งนิ่งๆ คอยฟังคำสั่งจากครูอย่างเดียว เมื่อมีปัญหาที่จะมีครูเป็นที่ปรึกษา มีคำแนะนำที่สามารถนำไปปฏิบัติได้สภาพการเรียนการสอนที่เปิดกว้างให้อิสระในด้านการคิด สร้างสรรค์ ส่งเสริมจินตนาการของนักเรียนมีโอกาสได้วาดรูป เล่นกีฬา ทำกิจกรรมต่างๆทั้งเดี่ยว และกลุ่มกับเพื่อนๆได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้เกิดความรัก ความสามารถ และนำไปสู่การเอื้อ เพื่อแผ่ซึ่งกันและกันเกิดสังคมเล็กๆที่มีความสุข

วิชัย วรรณพุฒ (2547) ได้แบ่งการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ คือ สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณ โรงเรียน ห้องเรียน อาคารเรียนต่างๆ วัสดุครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ

2) สภาพแวดล้อมทางวิชาการ คือ การสร้างบรรยากาศทั้งในห้องเรียนและ นอกห้องเรียน รวมไปถึงการจัดบริการต่างๆแก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนงานทางด้าน วิชาการ ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์อย่างมากที่สุด

3) สภาพแวดล้อมทางสังคมปฏิสัมพันธ์ คือ การจัดบรรยากาศการเรียนใน ชั้นเรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน รวมไปถึงระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนร่วม ห้องเรียนและเพื่อนร่วมโรงเรียน

4) สภาพแวดล้อมทางการบริหารจัดการ คือ ระบบบริหารงานภายในโรงเรียนที่ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสำเร็จตามวัตถุประสงค์เอื้อต่อการเรียนของนักเรียนและการบริหารจัดการสิ่งต่างๆที่จะสามารถส่งเสริมการเรียนของนักเรียนได้

ณรงค์ เสงี่ยมประชา (2538) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กๆ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจจะไม่ได้รับจากครอบครัว เช่น การไปทัศนศึกษา การเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อนเด็กจะเลือกคบกับคนที่ตัวเองถูกใจและอาจจะนำพฤติกรรมการแสดงออกของเพื่อนมาเป็นแนวทางการปฏิบัติของตน กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้ที่จะยึดมั่นในประเพณีน้อยลง สร้างค่านิยมและความรู้ใหม่ๆ สอนให้ปรับตัวอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบ สอนให้รู้จักความเสมอภาค ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลิกภาพ เช่น การเป็นตัวของตัวเอง มีเอกลักษณ์ของตน มีความคิดเป็นของตนเอง สอนให้รู้จักความสัมพันธ์ที่เป็นส่วนตัว

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544) เสนอแนวคิดไว้ว่า เด็กจะเรียนรู้อย่างมีความสุข ต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญที่เกี่ยวข้องกับด้านโรงเรียน คือ

1) กระบวนการศึกษาโดยเฉพาะการประเมิน กระบวนการศึกษาสามารถก่อให้เกิดความทุกข์ได้ เช่น การจัดอันดับในห้องเรียน คงเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะนัก เพราะ เด็กที่ถูกจัดอันดับไว้ท้ายๆ จะเกิดความทุกข์ได้ วัตถุประสงค์ของการจัดอันดับสำหรับในการศึกษานั้นเป็นเพียงการประเมินผลเพื่อให้ทราบว่าเด็กคนนี้มีความสามารถในการเรียนรู้เนื้อหาและกระบวนการเป็นไปตามที่ควรจะเป็นตามระดับชั้นและสอดคล้องกับอายุหรือไม่ เพื่อทำให้รู้ว่าจะต้องช่วยเหลือหรือพัฒนาแก้ไขผู้เรียนอย่างไร การนำผลการประเมินมาเปรียบเทียบว่าเด็กคนนั้นได้ทีหนึ่ง และคนนี้ได้ทีสุดท้ายทำให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี ไม่เป็นการพัฒนาความสุขในชั้นเรียน เช่นเดียวกับกิติวดี บุญเชื้อ และคณะ (2540) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนของนักเรียนไว้ว่าการประเมินผลนั้นควรจะเน้นที่พัฒนาการของเด็กในภาพรวม มากกว่าการพิจารณาจากผลการทดสอบทางวิชาการ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองมากขึ้น ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่ทำให้เด็กมีความสุขในการเรียนมากขึ้น

2) ครูและผู้บริหาร โรงเรียน การเรียนรู้ที่เป็นความรู้ในบางครั้งก็ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล เด็กจะสนใจเรียนเพราะครูน่ารักและเด็กก็จะชอบครูวิชานั้นๆ เมื่อเด็กชอบครู รักครู เด็กก็จะอยากเป็นคนดี อยากที่จะทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้ครูได้รับคำชม ความรู้สึกรักเด็กเข้าใจเด็กของครูเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กรักครู ชอบครูและสนใจอยากเรียน ทำให้เด็กเกิดความสุขในการเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนก็เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนอย่างมีความสุข ด้วยการสนับสนุนด้านต่างๆ และให้กำลังใจครูที่เข้าใจเด็ก และอุทิศตนเพื่อพัฒนาเด็กให้เรียนรู้อย่างเต็ม

ศักยภาพ ดังนั้นผู้บริหารต้องมีแนวคิดที่ทันสมัยในการบริหารจัดการในโรงเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสุข

เดมอน (Damon,1977 cited by Anita E. Woolfolk, 1998) ไว้ว่า สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนมี 3 ระดับ ได้แก่ สัมพันธภาพแบบเพื่อนเล่น ความสัมพันธ์แบบนี้จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและจบลงเร็วเช่นกัน แต่จะมีผลต่อกระบวนการคิดของนักเรียน สัมพันธภาพแบบที่สองเกิดขึ้นจากการสมัครใจที่จะช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีความจำเป็น ในระดับนี้เป็นทั้งเพื่อนเล่นและเพื่อนเดินทาง ความสัมพันธ์แบบนี้จะสร้างพื้นฐานกระบวนการคิด พัฒนาความสามารถในการเข้าใจผู้อื่นและทัศนคติ สัมพันธภาพระดับที่สามซึ่งเป็นระดับสูงสุด คือ เพื่อนที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น เพื่อนคือผู้ที่มีความสนใจ ค่านิยมคล้ายๆกัน ความสัมพันธ์จะลึกซึ้งในขั้นนี้จะช่วยพัฒนานักเรียนให้สามารถความเข้าใจในความคิดรวบยอดและการตัดสินใจ

เพรสคอต (Prescott 1961) ได้กล่าวว่า ความสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆ รวมไปถึงความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนๆในโรงเรียนเดียวกันหรือที่บ้านล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อความสำเร็จและความสุขของนักเรียนทั้งสิ้น

กิตวัตติ บุญเชื้อ และคณะ (2540) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยให้แก่นักเรียนมีความสุขในการเรียนซึ่งประกอบด้วยแนวคิดสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดังนี้

1) เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู

เด็กได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์ที่มีหัวใจ และมีสมอง ควรจะมีสิทธิ์ที่จะเป็นตัวของตัวเอง มีเอกลักษณ์เฉพาะตน มีความคิด มีความสนใจในสิ่งต่างๆ มีความรู้จักรักโกรธ เสียใจ ดีใจ มีความสามารถ มีจุดเด่น จุดด้อย ต่างไปจากคนอื่น มีสิทธิ์ได้รับการปฏิบัติจากผู้ใหญ่อย่างมนุษย์คนหนึ่ง ที่สำคัญ คือ ควรจะได้รับโอกาสในการเลือกตามความคิด ความสนใจของตนเอง ผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นพ่อ แม่ ครู หรือญาติ จะเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา ไม่ใช่ผู้บังคับ เมื่อเด็กได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีหัวใจและสมอง เด็กย่อมต้องการที่จะมีความสุข แม้ว่าความต้องการนี้จะไม่ใช่ข้อบังคับและอาจเป็นความต้องการในช่วงสั้นๆเด็กต้องการมีชีวิตที่สดใส ร่างกายแข็งแรงมีพลังทั้งร่างกายและจิตใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพ

2) ครูมีเมตตา จริงใจและอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนอย่างทั่วถึงกัน

ครูต้องมีความเข้าใจในทฤษฎีแห่งการพัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กทุกคน เข้าถึงความรู้สึกละเอียดอ่อน ความคิดอันไร้ขอบเขต ความฝันอันกว้างใหญ่ ครูควรจะให้การเอาใจใส่ต่อเด็กทุกคนอย่างเสมอภาคกัน ไม่เลือกชั้นวรรณะ ไม่ลำเอียง มีความยุติธรรมวางตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีอารมณ์ที่มั่นคง สดชื่น แจ่มใส มีสำนึกในการเป็นผู้ให้ ในโรงเรียนครู คือผู้ที่ำเรียน

มาเพื่อจะให้ความรู้แก่เด็กด้วยวิธีการอันชาญฉลาดและน่าสนใจ สามารถจูงใจให้เด็กตื่นตัวกับบทเรียนแต่ละบทได้ ให้กำลังใจเด็กในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ให้รู้จักรักต่อสิ่งที่เรียน ต่อเพื่อน ต่อครู และต่อธรรมชาติแวดล้อม มีศรัทธาต่อการดำรงชีวิตครูจึงต้องมีศาสตร์ คือความรู้พื้นฐานในเรื่องต่างๆที่จะมาถ่ายทอดแก่เด็ก และต้องมีศิลป์ คือมีวิธีการถ่ายทอดในรูปแบบที่หลากหลาย และต้องรักในความเป็นครู รักในสิ่งที่สอน และรักในผู้เรียน

3) บทเรียนสนุก แปลกใหม่ จูงใจให้ติดตามเร้าใจให้อยากค้นคว้า

หากความรู้เพิ่มเติมเล็กๆต้องการค้นคว้าด้วยตนเองในสิ่งที่สนใจ การที่เด็กได้เรียนบทเรียนที่สนุกแปลกใหม่ จะทำให้รู้จักคิดและพัฒนาความคิดจากความรู้ที่ได้รับ ขยายวงไปสู่ความรู้ใหม่ๆ เกิดความอยากรู้อยากเห็น และทดลองให้รู้เห็นผลที่สมจริง เกิดความภูมิใจเมื่อได้พบความรู้ใหม่ๆ หรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ สามารถถ่ายทอดแนวคิดเหล่านี้ให้ผู้อื่นได้ทราบด้วยความภูมิใจ รักการเรียน เห็นประโยชน์ของการเรียน ซึ่งไม่ได้จำกัดแค่ในห้องเรียนเท่านั้น

4) สิ่งที่เรียนรู้นั้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ไม่ได้จำกัดแต่ในบทเรียนแต่ต้องสามารถประยุกต์ใช้ได้จริงตามสภาพ เกิดประโยชน์และเกิดความหมายต่อตัวเด็ก ทั้งยังสามารถนำไปสู่การคาดคะเน หรือตั้งข้อสันนิษฐานต่างๆ ที่จะนำไปสู่การค้นคว้าพิสูจน์ รู้จักสืบเสาะแสวงหาคำตอบในข้อสงสัยต่างๆ จากแหล่งวิทยาการ รู้จักการวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล มีความเชื่อมั่นตนเองที่จะไม่ตกเป็นเครื่องมือของใคร รู้วิธีการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า และสามารถให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นได้เมื่อเขาเดือดร้อน

ขวัญตา แต่พงษ์โสรัถ (2538) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการปรับพฤติกรรมของนักเรียนนั้น ครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุด ถ้าหากครูช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมไปในทางบวกได้มากเท่าไรก็จะเป็นการช่วยให้เด็กมีความสุขในการเรียน สามารถปรับตัวและเข้าใจสิ่งแวดล้อมดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

กิลเบิร์ต (Gilbert 1979) ได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีไว้ว่า รู้วิชาที่สอนเป็นอย่างดี ชอบในวิชาที่สอน ชอบเด็ก รู้จักเด็ก ใจกว้าง มีความรู้กว้างขวาง มีอารมณ์ขัน มีความจำที่ดี มีความความหวังในชีวิต และมีจิตใจเมตตา

อำไพ สุจริตกุล (2553) กล่าวถึง ลักษณะครูดีเป็นที่พึงปรารถนา ซึ่งได้รวบรวมจากรายงานการศึกษาวิจัยมี 3 ด้าน คือ

1) ด้านความรู้ ความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาการทั่วไป รู้ในสาระวิชาที่สอน รู้ในวิชาชีพครูและหน้าที่และภาระงานที่ความรับผิดชอบ

2) ด้านทักษะในการสอนและการปฏิบัติงานของครู ได้แก่ ทักษะในการสอน เช่น มีลีลาการสอนที่สนุกสนาน มีกิจกรรมที่เน้นแสดงออกทางพฤติกรรม มีการสร้างบรรยากาศให้น่าเรียน ชี้แนะแนวทางการเรียนเพื่อนนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

3) ด้านคุณธรรม ได้แก่ ความมีคุณธรรม จริยธรรม คติธรรม จรรยาบรรณในความเป็นครู เช่น มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครู มีความศรัทธาในการสอน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้าน โรงเรียนมีความสำคัญในการสร้างความสุขให้เกิดขึ้นในการเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับครูผู้สอนและกิจกรรมการเรียนรู้รวมไปถึงกระบวนการประเมินผลด้วย โดยครูที่ดีนั้นจะต้องมีความรู้ในสิ่งที่สอน มีเทคนิคในการถ่ายทอดที่ดี มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและมีคุณธรรม ส่วนเนื้อหาในบทเรียนนั้นก็ควรเป็นเนื้อหาที่เริ่มจากง่ายไปยาก มีความสนุกสนาน สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ และในการประเมินผลก็ควรเน้นที่การประเมินจากพฤติกรรมที่แสดงการเรียนรู้มากกว่าผลทดสอบทางวิชาการอย่างเดียว ยิ่งไปกว่านั้นลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็มีผลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนเช่นกัน

นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมที่ดีในการเรียนจะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียน อยากไปโรงเรียนและทำให้การเรียนของผู้เรียนดี ซึ่งสภาพแวดล้อมนี้ก็คือ อาคารสถานที่ บริเวณต่างๆของโรงเรียนที่จะต้องมีความปลอดภัย นอกจากนี้ยังรวมถึงสภาพการบริหารจัดการกิจกรรมหรือบริการต่างๆที่เพียงพอแก่ผู้เรียน สภาพความสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียน และกับเพื่อนในชั้นเรียนและเพื่อนนอกโรงเรียนด้วย

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พ.ศ. 2551

2.1 สารการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีเหมาะสม ชัดเจน มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานและใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 คือ

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค

ง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้ คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

3. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

4. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

5. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกร/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการ ฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้ คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูดยก/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพแผนผังแผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูดยก/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายในบริบทต่าง ๆ

สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน และตัวชี้วัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน
2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจงั้นหะ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุภาพ หรือ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนา และนิทานง่ายๆ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน
3. ระบุ/วาดภาพสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน
4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน
3. เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน
4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. พูด/เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่ายๆ
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ
4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนและครอบครัว

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. พูด/เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ
4. พูด/เขียนเพื่อ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

5. พุค/เขียนแสดงความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. พุค/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ
3. พุค/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่ายๆ
4. พุค/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
5. พุค/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. พุค/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
2. พุค/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พุคแสดงความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. พุค/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พุคแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. พุค/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พุค/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. พูดและทำท่า ประกอบ อย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. บอกความแตกต่างของของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยค ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. เปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของ เจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ฟังและพูด/อ่าน ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียน ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ใช้ภาษา ต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ใช้ภาษา ต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ใช้ภาษา ต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่างๆ

2.2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

พรชูรี อาชาวำรุง (2541) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ คือ การสอนที่สามารถรับประกันได้ว่านักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ในภาษานั้น และครูผู้สอนก็จะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ ให้ความแก่ผู้เรียน โดยที่รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิชาที่สอน ซึ่งผู้เรียนบางคนอาจใช้เวลาเพียงเล็กน้อยแต่บางคนอาจต้องใช้เวลามากในการเรียนรู้

ศิริวดี สุวรรณกิจ (2550) กล่าวว่า การจะได้มาซึ่งภาษาที่สองนั้นต้องมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากและจะต้องสามารถประยุกต์ใช้ได้ในความเป็นจริง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่สุดในการจะได้มาซึ่งภาษาที่สองคือการอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความเครียดต่ำ ไม่อยู่ในความกดดัน หรือเมื่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และจากการตรวจสอบและติดตามผลของการได้มาซึ่งภาษาที่สองทั่วโลกนั้น พบว่า ควรลดการเรียนการสอนในห้องเรียนน้อยลง แต่ควรให้เด็กได้มีการฟังและแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองตามธรรมชาติของตนเองมากขึ้น และไม่มีใครปฏิเสธความสำคัญของการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนแบบการเรียนรู้ของเด็กๆที่เรียนภาษาที่หนึ่ง

2.2.1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการจะสอนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาใดๆก็ต้องอาศัยการฝึกทักษะ 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้เกิดความแคล่วคล่องในการสื่อความหมายให้ครบ

ทั้ง 4 ทักษะ ดังนั้น จึงสามารถแบ่งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และด้านความรู้สึกรักใจต่อการเรียน องค์ประกอบในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

สติวิก (Stevick, 1957) กล่าวว่าไว้ว่า บุคคลต้องเรียนภาษาใหม่เมื่อเขาได้เรียนรู้ภาษาของผู้เรียนแล้ว และบุคคลจะต้องการเรียนรู้ใหม่เมื่อ

- 1) เขาได้เรียนรู้ระบบเสียงของภาษาใหม่แล้ว
- 2) เขาได้เรียนรู้ที่จะใช้ไวยากรณ์ของภาษาใหม่แล้ว
- 3) เขาได้เรียนรู้ศัพท์ของภาษาใหม่พอสมควรแล้ว

2.2.2. วิธีการสอนภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวถึงวิธีและเทคนิคที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้อย่างหลากหลายมากมาย แต่ละวิธีก็จะมีข้อเด่นข้อด้อยต่างกันไปผู้สอนจึงควรจะศึกษาและเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการสอนในแต่ละระดับชั้น นอกจากนี้ยังเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนด้วย สำหรับวิธีการสอนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1) วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The Grammar Translation Method) วิธีแบบนี้เรียกอีกอย่างได้ว่า วิธีการสอนแบบคลาสสิก (Classical Method) เน้นที่การสอนหลักไวยากรณ์และการแปลความเพื่อให้สามารถอ่านตำราและวรรณคดีอังกฤษได้ รวมทั้งการให้เห็นถึงคุณค่าของบทประพันธ์ภาษาต่างประเทศ

2) วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (The Audio-Lingual Method) เรียกอีกอย่างว่า วิธีการสอนภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) การสอนภาษาจะเริ่มต้นจากการฟังและพูดเป็นพื้นฐานไปสู่การอ่าน และเขียนโดยผู้สอนหรือเจ้าของภาษาเองซึ่งภาษาที่นำมาให้ผู้เรียนเรียนเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่การสอนที่ตัวภาษา

3) วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) เน้นความสัมพันธ์ระหว่างปฏิริยาโต้ตอบโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนร่วมทำกิจกรรม ผู้สอนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่ม และมีอิสระในการคิดริเริ่ม และมีอิสระในการคิดซึ่งวิธีสอนแบบนี้เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

4) วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The communication Approach) เน้นที่การนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ โดยใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ ได้แก่การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษาเป็นแกนในการสื่อความหมาย

5) วิธีการสอนแบบตรง (The Direct Method) วิธีนี้มักจะใช้ปะปนไปกับการสอนแบบไวยากรณ์และแปล เรียกว่าวิธีสอนแบบผสมว่า “Compromise Method Oral Method” การเรียนการสอนแบบนี้จะใช้ภาษาต่างประเทศตลอดเวลาและสื่อสารเหมือนกับได้อยู่ในสถานการณ์จริง

กมลรัตน์ พรหมสาขา ณ สกลนคร (2556) ได้แนะนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยร่างกาย (TPR) ว่าเป็นการสอนภาษาที่มุ่งความเข้าใจในการฟังให้เข้าใจก่อน เพราะเด็กจะมีความสามารถในการฟังสูงและความสามารถในการฟังนี้จะมาก่อนการพูด แล้วจากนั้นก็ตอบสนองการฟังด้วยการแสดงออกซึ่งท่าทาง ซึ่งการปฏิบัตินี้จะทำให้สามารถจดจำได้ดีกว่าเมื่อได้ปฏิบัติ

กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา (2546) ได้แนะนำวิธีการสอนแบบซัคชวาน (Suggestopedia) ซึ่งเป็นวิธีที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การสอนอิงแนวคิดที่ว่าสมองมนุษย์นั้นมีพลังมากมายแต่ถูกนำมาใช้เพียงเล็กน้อย ผู้สอนจึงควรโน้มน้าวให้ผู้เรียนใช้พลังสมองของตนอย่างเต็มที่ โดยการขจัดความกลัวและข้อห้ามต่างๆที่จะเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษา ให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานผ่อนคลายทางจิต จัดบรรยากาศให้สะดวกสบาย ความสนุกและผ่อนคลายนี้จะช่วยให้เรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2528) ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้ คือในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมักจะมีพื้นเพความรู้ภาษาแม่ของตนอยู่บ้างแล้ว ซึ่งทำให้หลักการถ่ายความรู้มีส่วนสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับ

1) การถ่ายทอดความรู้เก่าที่ส่งเสริมความรู้ใหม่ (Positive Transfer) ได้แก่ โครงสร้างทางหน่วยเสียง หน่วยคำ และไวยากรณ์ที่คล้ายคลึงกับภาษาพื้นเมืองของผู้เรียน

2) การถ่ายทอดความรู้เก่าชนิดไม่ส่งเสริมความรู้ใหม่ (Negative Transfer) โครงสร้างทางหน่วยเสียง หน่วยคำและไวยากรณ์ที่ไม่คล้ายคลึงกับภาษาพื้นเมืองของผู้เรียน แต่ในมุมมองใหม่ในการศึกษาภาษาต่างประเทศ มีโครงสร้างจากภาษาอังกฤษ ดัดยกรเรียนโดยการเลียนแบบ (Imitation) โดยวิธีเอาอย่างและวิธีลองผิดลองถูกน่าจะเป็นวิธีที่ได้ผล

3. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ได้มีประกาศเรื่อง การจัดตั้งกลุ่มโรงเรียน ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 โดยในระเบียบนั้นได้กำหนดคำว่า กลุ่มโรงเรียน คือ การจัดรวมสถานศึกษาพื้นที่ใกล้เคียงกันตามความเหมาะสมและความจำเป็น โดยให้มี

ปัจจัยการบริหารร่วมกันเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาโดยกลุ่มโรงเรียน ทำจันทน์ก้าวหน้า ประกอบด้วยโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน ดังนี้ คือ 1.โรงเรียนบ้านดงเกตุ 2.โรงเรียนวัดเชิงเลน 3.โรงเรียนบ้านคลองลัดอ้อมใหญ่ 4.โรงเรียนบ้านบางประแดง 5.โรงเรียนบ้านบางม่วง 6.โรงเรียนวัดท่าข้าม 7.โรงเรียนวัดเดชานุสรณ์ 8.โรงเรียนวัดสรรเพชญ์ 9.โรงเรียนบ้านหัวอ่าว 10.โรงเรียนวัดบางช้างใต้ ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีข้อมูลพื้นฐานดังนี้

1) โรงเรียนบ้านดงเกตุ

ตั้งอยู่เลขที่ 64/9 หมู่ที่ 4 ต.สามพราน อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034-385312 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล-ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประวัติความเป็นมาเริ่มก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ. 2499 โดยมีผู้บริจาคที่ดินให้กับทางราชการเพื่อสร้างโรงเรียน ได้แก่ นายหลิม อัจฉรงค์, นางกิมไล้ วารี, นายเทศ ช่างสมบุญ, นางนิยม ทองสมบุญ, นางเป็รื่อง มาสมบุญ และนางอุดม อัจฉรงค์ รวม 4 ไร่ 3 งาน 8 ตารางวา ในการสร้างอาคารต่อนั้นได้รับทุนจากรายการหมู่ที่ 2,3,4,5,6,9 และตำบลใกล้เคียงโดยได้วางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2499 และเปิดเรียนวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2499 ปรัชญาการศึกษาคือ วิชาการศึกษา เลิศ มุ่งเทิดคุณธรรม นำพลาณามัย ก้าวไกลเทคโนโลยี สืบสานวิถีไทย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม จำนวนบุคลากร ชาย 3 คน หญิง 16 คน รวม 19 คน และผู้อำนวยการปัจจุบันคือ นางโสภา มีจันทร์

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านดงเกตุ ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	21	16	37	1
อบ.2	15	19	34	1
รวม อบ.	36	35	71	2
ป.1	13	19	32	1
ป.2	18	28	46	1
ป.3	21	19	40	1
ป.4	24	17	41	1

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
ป.5	19	13	32	1
ป.6	19	15	34	1
รวมประถม	114	113	228	7
รวมทั้งหมด	151	148	299	9

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

2) โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครไจราษฎร์)

ตั้งอยู่เลขที่ 54 หมู่ 10 ต.บางช้าง อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034- 979 473 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2463 ประวัติการก่อตั้งคือ ในสมัยหลวงพ่ปลัดใจเป็นเจ้าของวัด ใช้ศาลาการเปรียญของวัดเชิงเลนเป็นสถานที่เล่าเรียน เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีนักเรียนชายหญิงรวม 58 คน นายดีใจรักษา เป็นครูใหญ่ พระในวัดเป็นครูผู้ช่วยสอน ต่อมา พ.ศ. 2474 ราชการยุบโรงเรียนเพราะไม่มีเงินจ้างครูสอน หลวงพ่ปลัดใจได้พยายามเปิดโรงเรียนขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยท่านได้สละทรัพย์ส่วนตัวและหาเงินจากผู้บริจาค ต่อมาราชการได้ส่งเสริมจัดครูมาให้ และควบคุมดูแลให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2481 ขุนนครรัฐเขตต์ นายอำเภอสามพรานร่วมมือกับหลวงพ่ปลัดใจ ได้เงิน 1,000 บาท วัดหาสมทบอีก 2,000 บาท สร้างอาคารเรียนถาวร แบบ ป.2 ชั้นเดี่ยว กว้าง 8 เมตร ยาว 24 เมตร สูง 7 เมตร เสาคอนกรีต มีมุขยื่นกลางเป็นเงินค่าก่อสร้าง 3,040 บาท ทำพิธีเปิดอาคารเรียนเมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2482 โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครไจราษฎร์)” จำนวนบุคลากร ชาย 2 คน หญิง 7 คน รวม 9 คนและผู้อำนวยการปัจจุบันคือ นางสาววรางค์ เวชประเสริฐ

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครไจราษฎร์) ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	10	7	17	1
อบ.2	12	9	21	1
รวม อบ.	22	16	38	2
ป.1	4	8	12	1
ป.2	11	10	21	1
ป.3	12	9	21	1
ป.4	14	7	20	1
ป.5	9	6	15	1
ป.6	9	8	17	1
รวมประถม	58	48	106	6
รวมทั้งหมด	80	64	144	8

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

3) โรงเรียนบ้านคลองลัดอ้อมใหญ่

ที่ตั้งหมู่ที่ 8 ต.อ้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม 73160 โทรศัพท์ 02-4207115 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2481 โดยนายแจ่ม กวยรักษา กำนันตำบลอ้อมใหญ่ ได้เสนอความประสงค์ต่อ ขุนนครรัฐเขตต์ นายอำเภอสามพราน นายอำเภอจึงให้กำนันเป็นฝ่ายติดต่อหาที่ดิน ที่สมควรสร้างโรงเรียน กำนันแจ่มจึงขอที่ดินจากชาวบ้าน โดยมีนายบุศย์ นางตาด ศรีสุวรรณ ยินดีที่จะยกที่ดินให้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา นายอำเภอสามพรานขณะนั้น กำนันแจ่ม และนายเดิม วรรณดิลก ศึกษาธิการอำเภอจึงดำเนินการสร้างโรงเรียนโดยแบ่งแยกที่ดินให้เป็นของทางราชการ เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2481 มีเนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 8 ตารางวา ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ ป.1 ขนาด 3 ห้องเรียนโดยเงินงบประมาณกับประชาชนสมทบรวมเป็นเงิน 1,637 บาท 36 สตางค์ เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2481 ตั้งแต่ชั้นมูลศึกษา ถึงชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 และมีชื่อว่า “โรงเรียนประชาบาล ตำบลอ้อมใหญ่” (นครราษฎร์วิทยาคาร) และต่อมาในปี พ.ศ. 2494 ทางราชการได้กำหนดให้ใช้ชื่อโรงเรียนใช้คำนำหน้าชื่อว่า “วัด” หรือ “บ้าน” นายพล ชุนถนอม ครูใหญ่จึงเสนอชื่อเป็น “โรงเรียนบ้าน

คลองลัดอ้อมใหญ่ (นครราษฎร์วิทยาการ)” ปรัชญาการศึกษาคือ ความรู้คู่คุณธรรม น้อมนำวัฒนธรรม-ไทย ใส่ใจแหล่งเรียนรู้ สู่เทคโนโลยี จำนวนบุคคลากร ชาย 1 คน หญิง 9 คน รวม 10 คน และมีผู้อำนวยการคนปัจจุบันคือ นายเพิ่มศักดิ์ อุ่นไทยแท้

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองลัดอ้อมใหญ่ ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	10	11	21	1
อบ.2	20	12	32	1
รวม อบ.	30	23	53	2
ป.1	22	13	35	1
ป.2	20	19	47	1
ป.3	20	17	37	1
ป.4	18	10	28	1
ป.5	9	15	24	1
ป.6	15	18	33	1
รวมประถม	104	92	196	6
รวมทั้งหมด	134	115	249	8

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

4) โรงเรียนบ้านบางประแดง

ตั้งอยู่ที่หมู่ 3 ต.บ้านใหม่ อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034-979-432 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางประแดง (เลาหุดิลราษฎร์) ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2482 ในพื้นที่ของนายซัด สุขเนตร หมู่ที่ 2 ต.บ้านใหม่ อ.สามพราน จ.นครปฐม มีชื่อในตอนนั้นว่า "โรงเรียนประชาบาล ตำบลบ้านใหม่ 2" โดยประชาชนร่วมกันบริจาคทรัพย์ สร้างขึ้นเป็นหลังคามุงจาก 9 ซื่อ เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2482 ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีขุนนครรัฐเขตร์ นายอำเภอสามพรานและนายเต็มวรรณดิลก ศึกษาธิการอำเภอสามพรานมาเป็นประธานเปิดในพิธีเปิด ทางราชการบรรจุครูไว้ 2 คน คือ นายกมล เลาหุดิลเป็นครูใหญ่ นายเจริญ กิจเจริญเป็นครูน้อยมีนักเรียน 50 คน พ.ศ.2484

ย้ายโรงเรียนมาตั้งในที่ดินของ นายกุ้ยเฮียง เลาบุตร หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่มอบให้เป็นเนื้อที่ 1 ไร่ 2 งานและทำการสร้างอาคารเรียนขึ้น และในปีพ.ศ. 2517 นางมอญ เลาบุตร มอบที่ดินให้โรงเรียนเพิ่มอีก 3 งาน 50 ตารางวา เพื่อใช้เป็นที่ก่อสร้างบ้านพักครูเพิ่มเติมขึ้น จำนวนบุคลากร ชาย 1 คน หญิง 8 คน รวม 9 คน และมีผู้อำนวยการคนปัจจุบันคือ นายเพชรชาย โชคประเสริฐ

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านบางประแดง ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	11	16	27	1
อบ.2	16	9	25	1
รวม อบ.	27	25	52	2
ป.1	12	5	17	1
ป.2	14	10	24	1
ป.3	6	12	18	1
ป.4	12	12	24	1
ป.5	13	10	23	1
ป.6	8	8	16	1
รวมประถม	65	57	122	6
รวมทั้งหมด	92	82	174	8

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

5) โรงเรียนบ้านบางม่วง

ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ต.บางช้าง อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034 324-400 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งเมื่อวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2484 จำนวนบุคลากร หญิง 4 คน รวม 4 คน และผู้อำนวยการปัจจุบันคือ นายศักดิ์ชาย บุญทวี

ตารางที่ 2.5 ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนบ้านบางม่วง ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	11	4	15	1
อบ.2	7	8	15	1
รวม อบ.	18	12	30	2
ป.1	14	9	23	1
ป.2	8	4	12	1
ป.3	8	4	12	1
ป.4	7	2	9	1
ป.5	6	1	7	1
ป.6	14	2	16	1
รวมประถม	57	22	79	6
รวมทั้งหมด	75	34	109	8

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

6) โรงเรียนวัดท่าข้าม (ประสานมงคลราษฎร์)

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 3 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034-292 278 เปิดสอนในระดับชั้นอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งเมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2479 โดยทางราชการเป็นผู้จัดตั้งในสมัย นายหิรัญ สามไชย เป็นศึกษาธิการอำเภอสามพราน โดยได้อาศัยศาลาการเปรียญของวัดท่าข้ามเป็นที่เรียนของนักเรียน เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้น ป.1-ป.6 มีนายเล็ก เจริญประยูร เป็นครูใหญ่คนแรก พ.ศ.2480 นายเอื้อน วาราชนนท์ มาแทนและนายชิน แยมไพเราะ มาดำรงตำแหน่งต่อมา ตั้งแต่ พ.ศ.2480-2484 ในช่วงนี้มีการปรับปรุงหลักสูตรจึงเปลี่ยนแปลงการสอนจาก ป.1-ป.6 เป็น ป.1-ป.4 เมื่อมีนักเรียนเพิ่มขึ้น พระอริการปู้ย จนทโชติ ร่วมกับขุนสุวรรณสวัสดิ์ กำนันตำบลสามพราน และนายเล็ก ไทยสงวน คหบดีได้จัดหาเงินสร้างอาคารเรียนหลังแรกตามแบบ ป.2 ใต้ถุนโปร่ง ใช้เป็นสถานที่เรียน เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2485 โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด นายอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ ผู้บังคับกองสถานีตำรวจ พร้อมด้วยประชาชนมาร่วมพิธี นับแต่นั้นเป็นต้นมาก็มีการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ขึ้นตามลำดับ โรงเรียนมีเนื้อที่รวม 1 ไร่ 2 งาน 22 ตารางวา มีอาคารเรียนหลัก 2 อาคาร

ปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนคือ รักสะอาด มารยาทดี มีวินัย ตั้งใจเรียน มีจำนวนบุคลากรชาย 2 คน หญิง 11 คน รวม 13 คน และผู้อำนวยการคนปัจจุบันคือ นางบุหงา วิริยะ

ตารางที่ 2.6 ข้อมูลนักเรียน โรงเรียนวัดท่าข้าม (ประสานมงคลราษฎร์) ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	8	13	21	1
อบ.2	18	8	26	1
รวม อบ.	26	21	47	2
ป.1	12	7	19	1
ป.2	15	15	30	1
ป.3	11	14	29	1
ป.4	18	19	37	1
ป.5	16	13	29	1
ป.6	18	6	24	1
รวมประถม	90	74	164	6
รวมทั้งหมด	116	95	211	8

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

7) โรงเรียนวัดเดชาอนุสรณ์

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 6 ต.ยายชา อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034-321 970 เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2465 โดยพระครูสาครคุณาธาร ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดเดชาอนุสรณ์ และประชาชนบนเนื้อที่ 7 ไร่ 2 งานของ นายตาลและนางกิมไฉ่ ปานบ้านเกร็ด แบบอาคารเรียน ป.2 พิเศษ ชั้นเดียว 4 ห้องเรียน เปิดการสอนชั้นอนุบาล - ป.6 จำนวนบุคลากร ชาย 2 คน หญิง 5 คน รวม 7 คน ผู้อำนวยการปัจจุบันคือ นางนิตยนันท์ ยิ่งยงยุทธ

ตารางที่ 2.7 ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดเดชาอนุสรณ์ ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	4	1	5	1
อบ.2	0	1	1	1
รวม อบ.	4	2	6	2
ป.1	6	4	10	1
ป.2	5	3	8	1
ป.3	3	6	9	1
ป.4	5	3	8	1
ป.5	8	0	8	1
ป.6	6	8	14	1
รวมประถม	33	24	57	6
รวมทั้งหมด	37	26	63	8

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

8) โรงเรียนวัดสรรเพชญ์ (ทิววิทยาคม)

ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ต.ยายชา อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034-311 091 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสรรเพชญ์(ทิววิทยาคม) เริ่มก่อตั้งและเปิดทำการสอนตั้งแต่ พ.ศ.2445 เป็นโรงเรียนแห่งแรกของอำเภอสามพราน (เดิมชื่ออำเภอตลาดใหม่) โดยพระครูทักษิณานุกิจ (ผัน) เจ้าอาวาสวัดสรรเพชญ์ร่วมกับ พระเทวี ประชาชน นายอำเภอตลาดใหม่ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมูลจนถึงชั้นประโยค พ.ศ. 2450 ทางอำเภอได้ตั้งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นมูล จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อมา 9 กันยายน 2469 ประเทศไทยเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำขนาดหนัก จึงได้สั่งยุบให้จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นมูลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อมาได้สั่งปิดโรงเรียนเมื่อปี พ.ศ. 2473 ต่อมาเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2475 พระครูถาวรวิทยา (เพิ่ม เพ็ญเพียร) ได้ก่อตั้งโรงเรียนขึ้นใหม่และเป็นครูใหญ่ทำการสอนและสร้างอาคารเรียนตั้งแต่ชั้นมูลถึงชั้นถาวรชั้น พ.ศ. 2476 จัดการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีนายมานพ ฌรงคชวณะ เป็นครูใหญ่ตั้งแต่ 25 พฤษภาคม 2476 – 19 มิถุนายน 2478 และในปี

นั้นทางราชการก็ได้สั่งให้ยุบการจัดการศึกษาให้เหลือเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กระทั่งปีพ.ศ. 2521 ได้มีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับเด็กเล็กจนถึงชั้นป. 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 วิทยาลัยน การศึกษา ป็นโรงเรียนที่มีการบริหารเชิงคุณภาพ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานหลักสูตร ครูเป็นผู้นำทางวิชาการ พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน จำนวนบุคลากร ชาย 3 คน หญิง 11 คน รวม 14 คน และผู้อำนวยการปัจจุบันคือ นางพรหมภัสสร พงษ์สิงห์

ตารางที่ 2.8 ข้อมูลนักเรียนโรงเรียนวัดสรรเพชญ (ทวิวิทยาคม) ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	24	20	44	2
อบ.2	35	26	61	2
รวม อบ.	59	46	105	4
ป.1	31	19	50	2
ป.2	14	28	42	2
ป.3	26	20	46	2
ป.4	23	15	38	2
ป.5	23	24	47	2
ป.6	22	28	50	2
รวมประถม	139	134	273	12
รวมทั้งหมด	250	180	430	16

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

9) โรงเรียนบ้านหัวอ่าว

ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ต.บางช้าง อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034-324 790 เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2396 โรงเรียนบ้านหัวอ่าวได้จัดตั้งขึ้นชั่วคราว เมื่อ พ.ศ. 2496 แบบเรือนทรงปั้นหยา หลังคามุงกระเบื้องซีเมนต์ลอนเล็ก มีขนาดกว้าง 8 เมตร ยาว 18 เมตร มีคณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างคือ นายเสรี จรดล นายเอี่ยม เลียงรักษา นายเจื่อน ชื่นเจริญ นายบุญเพ็ญ จรดล นายเชื้อ ชื่นเจริญ ได้เจรจาขอที่ดิน

นางบาง แสงพิทักษ์ นางบุญช่วย แสงพิทักษ์ เป็นจำนวน 3 ไร่ 80 ตารางวา เมื่อได้ที่ดินแล้วจึงดำเนินการปลูกสร้างและมีบุคคลในท้องถิ่นได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีทั้งชาวบ้าน อีกทั้งหลวงพ่ोजิน วัดคอนยายหอม เป็นผู้อุปการะโรงเรียน โดยการหล่อรูปเหรียญของท่าน เป็นแบบทองแดง และเงิน ให้ประชาชนเข้าไปได้เงินมาจัดสร้าง สิ้นค่าก่อสร้างเป็นเงิน 12,000 บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน) เปิดเรียนครั้งแรก เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2496 ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียน ชาย 26 คน หญิง 25 คน รวม 51 คน มีครู 3 คน คือ นายพิณ ชื่นเจริญ เป็นครูใหญ่ นายจรัส ชื่นเจริญ นายทองคำ เลี้ยงรักษา หลังจากนั้นก็ได้มีการก่อสร้างปรับปรุงอาคารอีกหลายครั้งพัฒนาการศึกษามาจนถึงปัจจุบัน จำนวนบุคลากรหญิง 3 คน รวม 3 คน ผู้อำนวยการปัจจุบันคือ นางสาวกุลชรี พิกุลแก้ว

ตารางที่ 2.9 ข้อมูลนักเรียน โรงเรียนบ้านหัวอ่าว ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	9	3	12	1
อบ.2	7	7	14	1
รวม อบ.	16	10	26	2
ป.1	6	5	11	1
ป.2	3	2	5	1
ป.3	3	2	5	1
ป.4	4	6	10	1
ป.5	5	3	8	1
ป.6	4	1	5	1
รวมประถม	25	29	44	6
รวมทั้งหมด	41	39	80	8

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

10) โรงเรียนวัดบางช้างใต้ (กิตติวิทยากร)

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 ต.บางช้าง อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทรศัพท์ 034-321 462 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2464 เรียนบนศาลาการเปรียญ สอนเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 พระครูวินัยธร (ไย) กิตติธโร เป็นผู้ริเริ่ม และให้การอุปการะตลอดอายุขัยของท่าน โดยมีนายมาลัย วงษ์ดอกไม้ เป็นครูใหญ่ มีเนื้อที่ 1 ไร่ 251 ตารางวา ปรึชญากการศึกษา องค์กรทันสมัย ก้าวไกลเทคโนโลยี มุ่งมั่นสร้างคนดี เป็นศักดิ์ศรีของชุมชน จำนวนบุคลากรชาย 3 คน หญิง 9 คน รวม 12 คน ผู้อำนวยการปัจจุบันคือนายสมบูรณ์ วิริยะ

ตารางที่ 2.10 ข้อมูลนักเรียน โรงเรียนวัดบางช้างใต้ (กิตติวิทยากร) ปีการศึกษา 2560

ชั้น/เพศ	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน
อบ.1	20	20	40	2
อบ.2	27	19	46	2
รวม อบ.	47	39	86	4
ป.1	21	17	38	1
ป.2	12	15	27	2
ป.3	16	17	33	2
ป.4	24	20	44	2
ป.5	26	21	47	2
ป.6	23	22	55	2
รวมประถม	122	112	234	11
รวมทั้งหมด	169	151	320	15

ที่มา : <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?> (10 มิถุนายน 2560)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

แพรวพรรณ พิเศษ (2549) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียนรู้อย่างมีความสุข 5 ข้อ ได้แก่ ลักษณะพ่อแม่ผู้ปกครอง ลักษณะนักเรียน ลักษณะเพื่อน ในในกลุ่ม ลักษณะครูและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียนรู้อย่างมีความสุขมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือ ลักษณะครู ลักษณะนักเรียน ลักษณะเพื่อนในกลุ่ม และลักษณะของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตามลำดับ

บพิตร อิศระ (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุแห่งความสุขของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างสูงที่สุดจากสิ่ง que เรียนรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมาคือ คุณลักษณะภายในตนเอง การได้รับการยอมรับ คุณลักษณะของครู การจัดการเรียนการสอน และการได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัดตามลำดับ โดยถ้าครูส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะภายในตนเอง โดยให้รับรู้ว่าตนเองมีเป้าหมายในชีวิต ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภูมิใจ รู้จักปรับตัว โดยครูต้องให้การยอมรับนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนครูจะต้องจัดบทเรียนให้เหมาะสมและน่าสนใจ สร้างบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลาย จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความสนใจและความถนัด มีสื่อการสอน และทำการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ซึ่งการเรียนการสอนในลักษณะนี้ จะทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าในการเรียน สามารถนำสิ่งที่เรียนมานั้นไปใช้ในชีวิตจริงส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียน คุณลักษณะด้านครูก็เป็นสิ่งสำคัญ เช่น มีอารมณ์มั่นคง สดชื่นแจ่มใส ดูแลเอาใจใส่ดี ก็จะช่วยให้นักเรียนมีความสุข สำหรับด้านครอบครัวถ้าให้การยอมรับ ให้ความรักและสนับสนุนให้เรียนตามความสนใจและความถนัด สอนให้ตระหนักในสิ่งที่เรียนรู้ที่จะต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ก็จะทำให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียน

ชัยวัฒน์ พันธุ์เสือ (2554) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จากการศึกษา พบว่า ด้านผู้เรียน นักเรียนมีความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงส่งผลให้มีสุขภาพจิตดี อารมณ์แจ่มใส มีความสนุกสนานในการทำกิจกรรม มีความสนใจ ตั้งใจและชอบเนื้อหาที่เรียน และสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงได้รับการยอมรับ

จากครอบข้างไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ครู และครอบครัวว่าเป็นผู้มีความสามารถจึงส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้านผู้สอน นักเรียนมีความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าคุณครูมีคุณสมบัติที่ดีมีความรู้ ความสามารถ มีบุคลิกภาพ พฤติกรรม และเจตคติที่แสดงถึงความเป็นครูที่ดี ด้านสภาพแวดล้อม นักเรียนมีความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากความพร้อมของอาคารสถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน และด้านสัมพันธภาพกับผู้อื่น นักเรียนมีความสุขในการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว เพื่อนๆ ทั้งเพื่อนในร่วมชั้นและเพื่อนวัยเท่ากันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน การที่เพื่อนช่วยเหลือกันระหว่างเรียนจะทำให้ นักเรียนไม่รู้สึกลำบากใจ และเมื่อไม่เข้าบทเรียนที่ครูสอนก็จะมีคนอื่น ๆ คอยช่วยเหลือต่อไป

วินิตา แก้วเกื้อ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความสุขของนักเรียน:การวิเคราะห์กลุ่มพหุ พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นั้นเหมือนกัน คือ ปัจจัยด้านตนเอง ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้าน โรงเรียน โดยปัจจัยที่มีขนาดอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดคือ ปัจจัยด้าน โรงเรียนมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .760 โดยมีตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่ามากที่สุด คือคุณลักษณะครูและตัวแปรใน โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสุขของนักเรียนได้ร้อยละ 53.8

จันทร์เพ็ญ ผางโยธา (2555) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมีความสุขที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้สูงขึ้นเนื่องจากการ จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมีความสุข โดยผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกายในห้องเรียน ร่าเริง แจ่มใส ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถ สามารถแก้ไขปัญหาได้ มุ่งมั่นในการหาคำตอบ ปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ สนุกสนานกับการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ทำแบบฝึกหัดถูกต้อง สนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น สามารถปรับตัวเข้าเพื่อน ได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ และยอมให้เพื่อนได้ประเมินตนเอง มีการยกย่องชมเชยเพื่อน มีความสามัคคีกับเพื่อนในห้อง ครูให้คำแนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม เป็นมิตรเป็นกันเอง ให้กำลังใจนักเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลายไม่ตึงเครียด

ธารณี ทองงอก (2555) ได้พัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนรู้ซึ่งมีความสุขของนักเรียนโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า องค์ประกอบหลักการเรียนรู้ซึ่งมีความสุขของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน องค์ประกอบด้านเพื่อน องค์ประกอบด้านโรงเรียน องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านชุมชน

สุชีรา โพธิ์พันธ์ไม้ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสีดาวิทยา อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสีดาวิทยา อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุและระดับชั้นที่ต่างกันมีความสุขในการเรียนแตกต่างกัน โดยปัจจัยด้านผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนจากการได้รับการยอมรับ และปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสีดาวิทยา อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมาได้ร้อยละ 26.20

อรวรรณ มากสุข (2556) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่า เจตคติต่อการเรียน ลักษณะของครู การจัดการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .30 .68 .74 .70 และ .72 ตามลำดับ

ลัดดา หวังภษิต (2557) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนประกอบด้วย 4 ด้าน คือ องค์ประกอบที่ 1 ซึ่งเกี่ยวกับด้านผู้เรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .72 ถึง .55 มีค่าไอเกน เท่ากับ 4.37 ในด้านตัวผู้เรียนนี้เกี่ยวกับการจัดการตนเองให้ดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ต่อมาคือองค์ประกอบที่ 2 เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย มีค่าน้ำหนักระหว่าง 0.98 ถึง 0.30 มีค่าไอเกน เท่ากับ 5.77 องค์ประกอบที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม องค์ประกอบนี้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอดจนคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 4 คือ ด้านการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .97 ถึง .61 มีค่าไอเกนเท่ากับ 11.67 ด้านนี้จะเกี่ยวกับการแสวงหาความรู้และการจัดการเรียนรู้ รวมถึงนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ และเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่าองค์ประกอบทั้ง 4 นี้มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสม

ศิริพร ทองย้อย (2557) ได้ศึกษาความสุขและแนวทางเสริมสร้างความสุขในการเรียน ของนักเรียน โรงเรียนธัญรัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า ความสุขในการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนธัญรัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 4 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากเรียนจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านโรงเรียน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วอร์เลย์ (2005) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ เรื่องสัดส่วนที่เหมาะสมที่จะสร้างความเกี่ยวพันระหว่างศาสตราจารย์และนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาในการศึกษาขั้นสูง การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปรากฏการณ์นิยม อธิบายและบรรยายถึงสัดส่วนที่เหมาะสมของความเข้าใจของศาสตราจารย์ 3 ท่าน แห่งมหาวิทยาลัยในรัฐทางตะวันตกเฉียงใต้ของอเมริกา พบว่า ศาสตราจารย์ทั้ง 3 ท่านเห็นด้วยกับการพบปะและสนับสนุนจากพวกเขาและจัดหาความต้องการขั้นพื้นฐานทางจิตใจ ทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเอาใจใส่ ความเป็นเจ้าของ ความสนุกและอิสระและการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษาของพวกเขา ซึ่งหากศาสตราจารย์มีความพร้อมสมบูรณ์ทางด้านจิตใจก่อนเข้าชั้นเรียน พวกเขาสามารถนำพานักศึกษาให้ฉลาดมากขึ้น มีความสุขมากขึ้น นอกจากนี้การเรื่องสนุกหรือตลกขบขันก็เป็นสิ่งสำคัญสำหรับกระบวนการเรียนรู้ สิ่งสำคัญเหล่านี้ถูกใช้อย่างเหมาะสมโดยศาสตราจารย์ที่ทำให้ให้นักศึกษาของพวกเขามีโอกาสอย่างมากที่จะประสบความสำเร็จ

ฟีแลนด์ (1999) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของนักเรียนและครูที่มีต่อบรรยากาศในโรงเรียน จำนวน 9 โรงเรียน ในเมืองบาร์แกน พบว่า การรับรู้สภาพบรรยากาศในโรงเรียนของครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังพบว่าคุณลักษณะที่ครูเอาใจใส่ดูแลนักเรียนและมีความเป็นมิตร จะทำให้นักเรียนมีความรักในการเรียนและมีความสุขเมื่อมาโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรและนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปร
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2560 มีทั้งหมดจำนวน 763 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จำนวน 260 คน โดยคำนวณจากสูตรของเครจซี่และมอร์แกน (สุทธนู ศรีไสย, 2551) จำแนกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามสัดส่วนจำนวนนักเรียนที่ต้องการในแต่ละโรงเรียน ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.	โรงเรียนบ้านดงเกตุ	107	36
2.	โรงเรียนวัดเชิงเลน	52	18
3.	โรงเรียนบ้านคลองลัดอ้อมใหญ่	85	29
4.	โรงเรียนบ้านบางประแดง	63	22
5.	โรงเรียนบ้านบางม่วง	32	11
6.	โรงเรียนวัดท่าข้าม	90	31
7.	โรงเรียนวัดเดชานุสรณ์	30	10
8.	โรงเรียนวัดสรรเพชญ์	135	45
9.	โรงเรียนบ้านหัวอ่าว	23	8
10.	โรงเรียนวัดบางช้างใต้	146	50
รวม		763	260

2. ตัวแปรและนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปร

2.1 ตัวแปร

2.1.1 *ตัวแปรอิสระ* (Independent Variable) มี 3 ตัวแปร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) ปัจจัยด้านตัวนักเรียน แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้
 - (1) สุขภาพอนามัย
 - (2) ความภาคภูมิใจในตนเอง
 - (3) การเห็นคุณค่าในการเรียน
 - (4) การปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์ทางลบ
- 2) ปัจจัยด้านครอบครัว แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้
 - (1) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
 - (2) การยอมรับจากครอบครัว
 - (3) การเข้าใจในศักยภาพของนักเรียน
 - (4) การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียน

3) ปัจจัยด้านโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- (1) ลักษณะของครู
- (2) ลักษณะของเพื่อน
- (3) การเรียนการสอน

2.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ความรู้สึกต่อตนเอง
- 2) ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3) ความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม

2.2 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปร

2.2.1 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่บ่งบอกถึงความแข็งแรงของสุขภาพกายรวมถึงมีความรู้สึกความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าในการมีความสามารถในการปรับตัวและจัดการกับอารมณ์ทางลบของต่อตนเองได้ซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ด้านดังรายละเอียดดังนี้

1) สุขภาพอนามัย หมายถึง การมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่มีอาการเจ็บป่วยหรือโรคภัยร้ายแรงทั้งที่ปรากฏให้เห็นหรือไม่แสดงอาการซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2) ความภาคภูมิใจในตนเอง หมายถึง การเห็นคุณค่าและความสามารถตนเองจนเกิดความภาคภูมิใจความสามารถด้านการเรียนภาษาอังกฤษ

3) การเห็นคุณค่าในการเรียน หมายถึง การได้รับรู้และตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่งผลต่อการมีคุณค่าในชีวิตของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ

4) การปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์ทางลบ หมายถึง ความสามารถในการจัดการความรู้สึกและอารมณ์ทางลบ การควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้แสดงออกอย่างเหมาะสมเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ตนเองไม่พึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การแสดงออกหรือการปฏิบัติตนต่อสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การ

ยอมรับจากครอบครัว การเข้าใจในศักยภาพของนักเรียนและให้การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถด้านการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) *ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว* หมายถึง พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวที่ปฏิบัติต่อนักเรียน โดยเกิดจากความความรัก ความผูกพันและความห่วงใย ซึ่งส่งผลให้เกิดความร่วมมือรวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอเพื่อส่งเสริมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2) *การยอมรับจากครอบครัว* หมายถึง การที่นักเรียนได้มีโอกาสแสดงท่าที ความคิดเห็น และอารมณ์รวมถึงความรู้สึกต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้สมาชิกในครอบครัวเกิดการยอมรับในความสามารถของการเรียนภาษาอังกฤษ

3) *การเข้าใจศักยภาพของนักเรียน* หมายถึง ครอบครัวเข้าใจถึงศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคลจนเกิดการยอมรับความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตามสภาพความเป็นจริงเท่าที่นักเรียนสามารถทำได้

4) *การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียน* หมายถึง ครอบครัวได้จัดการการศึกษาเล่าเรียน และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียนตามความเหมาะสม นอกจากนี้ยังคอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจเพื่อให้ศึกษาเล่าเรียนอย่างมีความสุขและตรงตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน

2.2.3 *ปัจจัยด้านโรงเรียน* หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของครู ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) *ลักษณะของครู* หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของครูที่บ่งบอกถึงความมีเมตตาต่อนักเรียน มีความยุติธรรมในการตัดสินปัญหาต่างๆ เป็นผู้มีอารมณ์ที่มั่นคงไม่อ่อนไหวหรือแปรปรวนได้ง่าย รวมถึงมีทักษะการสอนและการสื่อสารที่ดีในการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน อีกทั้งมีความเอาใจใส่ในการปฏิบัติการสอน และที่สำคัญคือต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กนักเรียนเป็นอย่างดี ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

(1) *มีความเมตตา* หมายถึง การแสดงออกของครูที่บ่งบอกถึงความเห็นอกเห็นใจในความไม่รู้ของนักเรียน และมีความปรารถนาที่จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในข้อสงสัย นอกจากนี้มีความรักความเอาใจใส่และให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาของนักเรียนเท่าที่ครูจะทำได้

(2) *มีความยุติธรรม* หมายถึง มีการปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เมื่อเกิดปัญหาที่ตัดสินด้วยความเป็นกลางและถูกต้อง

(3) *มีอารมณ์มั่นคง* หมายถึง ครูมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกของตนไม่ให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อจะได้ไม่แสดงออกในทางลบ เช่น แสดงความเกรี้ยวกราด แสดงสีหน้าไม่พอใจ หรือใช้คำพูดที่รุนแรง เป็นต้น แต่พยายามแสดงออกถึงความสุภาพ อ่อนโยน ยิ้มแย้ม แจ่มใสอยู่เสมอ

(4) *มีทักษะการสอนและการสื่อสารที่ดี* หมายถึง ครูมีความสามารถมีเทคนิคในการอธิบายเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย รวมถึงมีความสามารถในการเลือกใช้คำพูดที่ทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจและมีความสุขในการเรียน

(5) *เอาใจใส่ในการสอน* หมายถึง ครูปฏิบัติการสอนของตนเองอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งชั้นเรียนและมีการจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ล่วงหน้าในทุกๆบทเรียน เพื่อที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจได้เร็วขึ้น รวมทั้งจัดเตรียมแบบฝึกหัดที่จะช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนให้มีความชำนาญเพิ่มขึ้น

(6) *เข้าใจธรรมชาติของเด็ก* หมายถึง ครูมีความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมที่ต่างกันของนักเรียนในแต่ละวัย และเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้ว่านักเรียนแต่ละคนมีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไร แล้วสามารถหาวิธีปฏิบัติต่อนักเรียนเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

2) *การเรียนการสอน* หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียน ซึ่งมีการจัดเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผ่อนคลาย มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและมีสื่อการสอนที่น่าสนใจ รวมถึงจัดการประเมินผลอย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) *ความเหมาะสมของเนื้อหา* หมายถึง การจัดเนื้อหาสาระ ครอบคลุมการเรียนรู้อังกฤษที่มีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้นและระดับพัฒนาการของนักเรียน

(2) *บรรยากาศในการเรียน* หมายถึง ในชั้นเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย และมีความสุขสนุกสนาน

(3) *กิจกรรมการเรียนการสอน* หมายถึง รูปแบบประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษที่ครูได้จัดทำขึ้นเพื่อทำให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนต่างๆ

(4) *สื่อการสอน* หมายถึง สิ่งของหรือวิธีการที่ครูใช้เพื่อทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น สามารถกระตุ้นและเร้าความสนใจให้ติดตามตลอดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียน

(5) *การประเมินผล* หมายถึง การวัดผลพัฒนาการของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด

3) *ลักษณะของเพื่อนร่วมชั้น* หมายถึง การปฏิบัติต่อกันระหว่างเพื่อนที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ การให้การยอมรับซึ่งกันและกันและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) *ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน* หมายถึง การแสดงออกและการปฏิบัติต่อกันและกันที่บ่งบอกถึงความเป็นมิตร มีความรักใคร่ห่วงใยกันและช่วยกันชักจูงไปในทางที่ดี

(2) *การยอมรับจากเพื่อน* หมายถึง เพื่อนในชั้นเรียนให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึกต่างๆ ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษและมีความพึงพอใจยอมรับให้ร่วมทำกิจกรรมการเรียนด้วย

(3) *พฤติกรรมของเพื่อน* หมายถึง เพื่อนร่วมชั้นเรียนแสดงพฤติกรรมที่เป็นทางบวกส่งเสริมความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ตั้งใจเรียน ชักจูงให้เชื่อฟังครู ร่วมทำกิจกรรมและฝึกทำแบบฝึกหัด เป็นต้น

2.2.4 ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนที่แสดงออกถึงความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้นเมื่ออยู่ในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมทำกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดีและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้สึกต่อตนเอง ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) *ความรู้สึกต่อตนเอง* หมายถึง ความรู้สึกด้านบวกของนักเรียนที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับการเรียนโดยแสดงความรู้สึกพึงพอใจผ่านพฤติกรรม เช่น ความสนใจ ความตั้งใจ มีความกระตือรือร้น มีความรู้สึกสนุกสนานและอยากมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนและการเห็นคุณค่าของผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) *ความสนใจ* หมายถึง นักเรียนแสดงออกถึงความอยากรู้ อยากจะลอง อยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือในเรื่องที่กำลังเรียน เพื่อประกอบการตัดสินใจของตนเองว่าสิ่งนั้นตรงกับความต้องการหรือความชอบของตนหรือไม่

(2) *ความตั้งใจ* หมายถึง นักเรียนแสดงออกถึงอาการที่ใจจดจ่อ มีสมาธิ ใช้ความคิดพิจารณาเนื้อหาที่เรียน

(3) *ความกระตือรือร้น* หมายถึง นักเรียนแสดงออกถึงความใส่ใจ ความผูกพันที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จอย่างตั้งใจ ขยันหมั่นเพียร ไม่ย่อท้อ

(4) *เห็นคุณค่าของผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียน* หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจในผลของการเรียนที่ตนเองทำได้และตระหนักถึงประโยชน์ของการเรียนว่าจะทำให้ชีวิตของตนเองดีขึ้นไม่มากก็น้อย

2) *ความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน* หมายถึง ความรู้สึกด้านบวกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแสดงความรู้สึกพึงพอใจผ่านพฤติกรรม เช่น ความสนใจในบทเรียน การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในชั้นเรียน ความเข้าใจในบทเรียน สามารถยอมรับถึงการประเมินผลการศึกษา และสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) *การมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน* หมายถึง นักเรียนมีการตอบสนองในทางบวกที่สามารถเห็นได้ทางสีหน้า ท่าทาง การพูด การเขียน ที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นในบทเรียนนั้นๆ

(2) *การมีความสนใจในบทเรียน* หมายถึง นักเรียนแสดงออกถึงความอยากรู้ความชอบในเนื้อหาสาระที่ครูกำลังสอนและเกิดความอยากมีส่วนร่วมในบทเรียนนั้น

(3) *การมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา* หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายถึงสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนได้

(4) *การยอมรับการประเมินผล* นักเรียนเข้าใจ ยอมรับและไม่ได้แย้งในผลการประเมินระดับพัฒนาการในการเรียนของตน

(5) *การประยุกต์ใช้ในชีวิต* หมายถึง นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของตนให้มีคุณค่าและมีความสุข

3) *ความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม* หมายถึง ความรู้สึกด้านบวกของนักเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อม โดยแสดงความรู้สึกพึงพอใจผ่านพฤติกรรม เช่น แสดงออกถึงความผ่อนคลาย สบายใจในบรรยากาศทางการเรียน มีความพอใจต่ออาคาร สถานที่ต่างๆ ภายในบริเวณโรงเรียน พยายามทำความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ มีแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนเพียงพอและส่งเสริมการเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) บรรยากาศทางการเรียน หมายถึง สภาพของชั้นเรียนที่มีความสนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

(2) อาคาร สถานที่ หมายถึง ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการรวมถึงบริเวณต่างๆของโรงเรียนที่มีความสะอาด สว่าง พร้อมแก่การใช้งานและจัดกิจกรรม

(3) วัสดุ อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งของต่างๆที่ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีการจัดเตรียมไว้อย่างเพียงพอและพร้อมใช้งาน

(4) แหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน หมายถึง มุมใดมุมหนึ่งในบริเวณโรงเรียนที่ให้ความรู้แก่นักเรียน ส่งเสริมทักษะต่างๆ ของนักเรียน เช่น ป้ายนิเทศ ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด เป็นต้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน แบบวัดปัจจัยด้านครอบครัว แบบวัดปัจจัยด้านโรงเรียน และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

3.1.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษาซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อเป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

3.1.2 ตอนที่ 2 แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านตัวนักเรียน เป็นแบบวัดที่มีลักษณะประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับมีข้อความจำนวนทั้งหมด 16 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบดังนี้ ดังนี้

(1) ด้านสุขภาพอนามัย มีข้อความจำนวน 4 ข้อ

(2) ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง มีข้อความจำนวน 4 ข้อ

(3) ด้านการเห็นคุณค่าในการเรียน มีข้อความจำนวน 4 ข้อ

(4) ด้านการปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์ทางลบ มีข้อความ

จำนวน 4 ข้อ

2) **ปัจจัยด้านครอบครัว** เป็นแบบวัดที่มีลักษณะประมาณค่า (Rating Scales 5 ระดับมีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- (1) **ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว** มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ
- (2) **ด้านการยอมรับจากครอบครัว** มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ
- (3) **ด้านการเข้าใจศักยภาพของนักเรียน** มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ
- (4) **ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียน** มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ

3) **ปัจจัยด้าน โรงเรียน** เป็นแบบวัดที่มีลักษณะประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับมีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

- (1) **ด้านลักษณะของครู** มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ
- (2) **ด้านลักษณะของเพื่อน** มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ
- (3) **ด้านการเรียนการสอน** มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ

3.1.3 ตอนที่ 3 แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียน บพิตร-อิสระ (2550, น.114-122) สุชาดา แก้วพิกุล (2555, น.160-163) สุชีรา โพธิ์พันธุ์ไม้ (2556, น.80-86) และภารดี อนันต์นาวิ (2558, น.76-86) มีลักษณะประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับมีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) **ด้านความรู้สึกต่อตนเอง** มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ
- 2) **ด้านความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน** มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ
- 3) **ด้านความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม** มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ

3.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

3.2.1 ขั้นตอนที่ 1 สํารวจเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยตัวแปรต้นประกอบด้วย 1) แบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน 2) แบบวัดปัจจัยด้านครอบครัว และ 3) แบบวัดปัจจัยด้านโรงเรียน ส่วนตัวแปรตามนั้นเป็นการสำรวจเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้สึกต่อตนเอง 2) ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และ 3) ความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม ซึ่งในการพัฒนาแบบวัดตัวแปรต้นและตัวแปรตามนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาคํารา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากงานของบพิตร-อิสระ (2550, น.114-122) สุชาดา แก้วพิกุล (2555, น.160-163) สุชีรา โพธิ์พันธุ์ไม้ (2556, น.80-86) และภารดี อนันต์นาวิ (2558, น.76-86)

3.2.2 ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงาน ผู้วิจัยได้วางแผนและกำหนดขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ศึกษาแนวทางการพัฒนาเครื่องมือ 2) ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือ (ฉบับร่าง) 3) ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ และผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน 4) พิจารณาและปรับปรุงเครื่องมือตามที่คุณผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ 5) นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง 6) ตรวจสอบคุณภาพโดยการหาค่าความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และค่าอำนาจจำแนกและ 7) จัดทำแบบวัดฉบับจริงพร้อมใช้เก็บข้อมูล ดังนี้

1) **ศึกษาแนวทางการพัฒนาเครื่องมือ** ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียนและความสุขในการเรียน เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการพัฒนาเครื่องมือ ที่ใช้สำหรับการรวบรวมข้อมูลตัวแปรต้นและเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรตาม จากนั้นนำประเด็นที่สำคัญ ขอความเห็นเพิ่มเติมจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อให้ได้เครื่องมือที่ดี มีคุณภาพ สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

2) **ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือ** ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่เป็นแบบวัดตัวแปรต้นและแบบวัดตัวแปรตามโดยแบบวัดตัวแปรต้น ได้แก่ แบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน แบบวัดปัจจัยด้านครอบครัว และแบบวัดปัจจัยด้านโรงเรียน และตัวแปรตาม คือ แบบสอบถามความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้เขียนนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปรไว้ชัดเจน และครอบคลุมองค์ประกอบย่อยที่สำคัญอย่างครบถ้วน

3) **ผู้วิจัยเสนอแบบวัดที่พัฒนาขึ้นแก่อาจารย์ที่ปรึกษา** เพื่อพิจารณาด้านรูปแบบ เนื้อหาสาระ และวิธีการ หลังจากนั้นนำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ภาคผนวก ก) พิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการวัด ความเหมาะสมด้านภาษา และลักษณะข้อคำถาม โดยได้ค่าความสอดคล้องภายใน (IOC) รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 ซึ่งแสดงในภาคผนวก ค

4) **ผู้วิจัยปรับปรุงเครื่องมือ** ที่ได้รับจากข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือของทั้งตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

5) **ผู้วิจัยนำแบบวัดในตัวแปรต้น และแบบวัดในตัวแปรตามไปทดลองใช้ (Try Out)** กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวัดใหม่สุคนธ์ธาราม อำเภอนครชัยศรี จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

6) **ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งหมด** โดยพิจารณาผลการทดลองใช้เครื่องมือด้วยการหาค่าความเที่ยงของแบบวัดในตัวแปรต้น และแบบวัดตัวแปรตาม โดยแบบวัด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษจะประกอบด้วย 3 ด้าน รวม 40 ข้อ ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน จำนวน 16 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .85 ปัจจัยด้านครอบครัว จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .89 และปัจจัยด้านโรงเรียน จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .86 และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษรวม 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .90 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีซึ่งแสดงในภาคผนวก ง

7) ผู้วิจัยจัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ทั้ง 4 ฉบับเพื่อใช้ในกระบวนการวิจัยในลำดับต่อไป

3.3 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้สามารถแบ่งได้เป็นเครื่องมือสำหรับวัดตัวแปรต้นและเครื่องมือสำหรับวัดตัวแปรตาม โดยเครื่องมือสำหรับวัดตัวแปรต้นประกอบด้วยแบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน แบบวัดปัจจัยด้านครอบครัว และแบบวัดปัจจัยด้านโรงเรียน ส่วนเครื่องมือสำหรับวัดตัวแปรตามได้แก่ แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้แบบวัดที่ใช้กันจะเป็นแบบมาตรประมาณค่า ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลักษณะแบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากงานวิจัยของ ภารดี อนันต์นาวิ (2558, น.76-78) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ บพิตร อิสระ (2550, น.114 -122) วิจัยการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร สุชาดา แก้วพิกุล (2555, น.160-163) พัฒนากิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น โดยเน้นการเรียนเป็นคู่ร่วมกับการบริหารสมองเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และมีความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ และสุชีรา โพธิ์พันธุ์ไม้ (2556, น.80-86) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียน สีดาวิทยา อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรวัด 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบบวัดปัจจัยทั้ง 3 ด้านข้างต้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 แบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่บ่งบอกถึงความแข็งแรงของสุขภาพกายรวมถึงมีความรู้สึกรู้สึกความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าในการมีความสามารถในการปรับตัวและจัดการกับอารมณ์ทางลบของต่อตนเองได้ซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) สุขภาพอนามัย หมายถึง การมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่มีอาการเจ็บป่วยหรือโรคภัยร้ายแรงทั้งที่ปรากฏให้เห็นหรือไม่แสดงอาการซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2) ความภาคภูมิใจในตนเอง หมายถึง การเห็นคุณค่าและความสามารถตนเองจนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถด้านการเรียนภาษาอังกฤษ

3) การเห็นคุณค่าในการเรียน หมายถึง การได้รับรู้และตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่งผลต่อการมีคุณค่าในชีวิตของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ

4) การปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์ทางลบ หมายถึง ความสามารถในการจัดการความรู้สึกและอารมณ์ทางลบ การควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้แสดงออกอย่างเหมาะสมเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ตนเองไม่พึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วยจำนวนคำถาม 16 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น “นักเรียนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง” และ “นักเรียนเจ็บป่วยเป็นประจำทำให้ขาดเรียนบ่อย” เป็นต้น โดยมีข้อคำถามทางบวกจำนวน 8 ข้อ และข้อคำถามทางลบจำนวน 8 ข้อ

3.3.2 แบบวัดปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การแสดงออกหรือการปฏิบัติตนต่อสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การยอมรับจากครอบครัว การเข้าใจในศักยภาพของนักเรียนและให้การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถด้านการเรียนของนักเรียนประกอบด้วย 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวที่ปฏิบัติต่อนักเรียน โดยเกิดจากความความรัก ความผูกพันและความห่วงใย ซึ่งส่งผลให้เกิดความร่วมมือรวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอเพื่อส่งเสริมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2) การยอมรับจากครอบครัว หมายถึง การที่นักเรียนได้มีโอกาสแสดงท่าที ความคิดเห็น และอารมณ์รวมถึงความรู้สึกต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้สมาชิกในครอบครัวเกิดการยอมรับในความสามารถของการเรียนภาษาอังกฤษ

3) การเข้าใจศักยภาพของนักเรียน หมายถึง ครอบครัวเข้าใจถึงศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคลจนเกิดการยอมรับความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตามสภาพความเป็นจริงเท่าที่นักเรียนสามารถทำได้

4) การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียน หมายถึง ครอบครัวได้จัดการการศึกษาเล่าเรียน และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษให้

นักเรียนตามความเหมาะสม นอกจากนี้ยังคอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจเพื่อให้ศึกษาเล่าเรียนอย่างมีความสุขและตรงตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัวประกอบด้วยคำถามจำนวน 12 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น “ สมาชิกในครอบครัวมักเปรียบเทียบนักเรียนกับเพื่อนข้างบ้านเรื่องผลการเรียนภาษาอังกฤษ ” และ “ นักเรียนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องการเรียนได้อย่างอิสระในครอบครัว ” เป็นต้น โดยมีข้อคำถามทางบวกจำนวน 7 ข้อ และข้อคำถามทางลบจำนวน 5 ข้อ

3.3.3 แบบวัดปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของครู ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษประกอบด้วย 3 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) **ลักษณะของครู** หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของครูที่บ่งบอกถึงความมีเมตตาต่อนักเรียน มีความยุติธรรมในการตัดสินปัญหาต่างๆ เป็นผู้มีความมั่นใจที่มั่นคงไม่อ่อนไหวหรือแปรปรวนได้ง่าย รวมถึงมีทักษะการสอนและการสื่อสารที่ดีในการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน อีกทั้งมีความเอาใจใส่ในการปฏิบัติการสอน และที่สำคัญคือต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กนักเรียนเป็นอย่างดี

2) **การเรียนการสอน** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียน ซึ่งมีการจัดเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผ่อนคลาย มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและมีสื่อการสอนที่น่าสนใจ รวมถึงจัดการประเมินผลอย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด

3) **ลักษณะของเพื่อนร่วมชั้น** หมายถึง การปฏิบัติต่อกันระหว่างเพื่อนที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ การให้การยอมรับซึ่งกันและกันและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนซึ่งส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านโรงเรียนประกอบด้วยคำถามจำนวน 12 ข้อ ตัวอย่างคำถาม เช่น “ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นคนที่ใจดี อารมณ์แจ่มใส ยุติธรรมในทุกๆ เรื่องและเข้าใจความรู้สึกของนักเรียน ” และ “ ห้องเรียนภาษาอังกฤษมีการตกแต่งอย่างสวยงามทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าเรียน ” โดยมีข้อคำถามทางบวกจำนวน 8 ข้อ และข้อคำถามทางลบจำนวน 4 ข้อ

3.3.4 ลักษณะของแบบวัดความสุขในการเรียน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาจากงานวิจัยของภารดี อนันต์นาวี (2558, น.76-86) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และบพิตร อิศระ (2550, น. 114 -122) ที่ได้วิจัยการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรวัด 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก

ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยได้แบ่งองค์ประกอบของความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษเป็น 3 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) *ด้านที่ 1 ความรู้สึกต่อตนเอง* หมายถึง ความรู้สึกด้านบวกของนักเรียนที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับการเรียน โดยแสดงความรู้สึกพึงพอใจผ่านพฤติกรรม เช่น ความสนใจ ความตั้งใจ มีความกระตือรือร้น มีความรู้สึกสนุกสนานและอยากมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอน และการเห็นคุณค่าของผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียน มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น “ในชั่วโมงภาษาอังกฤษฉันตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอนเสมอ” และ “ฉันคิดว่าถ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ฉันจะได้งานที่ดีในอนาคต” เป็นต้น โดยมีข้อคำถามทางบวกจำนวน 4 ข้อ และข้อคำถามทางลบจำนวน 1 ข้อ

2) *ด้านที่ 2 ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน* หมายถึง ความรู้สึกด้านบวกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแสดงความรู้สึกพึงพอใจผ่านพฤติกรรม เช่น ความสนใจในบทเรียน การมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมในชั้นเรียน ความเข้าใจในบทเรียน สามารถยอมรับถึงการประเมินผลการศึกษา และสามารถนำความรู้ที่ไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น “ฉันไม่พอใจในเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของตัวเองเลย” และ “ฉันตอบคำถามและเล่นเกมภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเสมอๆ” เป็นต้น โดยมีข้อคำถามทางบวกจำนวน 3 ข้อ และข้อคำถามทางลบจำนวน 2 ข้อ

3) *ด้านที่ 3 ความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม* หมายถึง ความรู้สึกด้านบวกของนักเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อมโดยแสดงความรู้สึกพึงพอใจผ่านพฤติกรรม เช่น แสดงออกถึงความผ่อนคลาย สบายใจในบรรยากาศทางการเรียน มีความพอใจต่ออาคาร สถานที่ต่างๆ ภายในบริเวณโรงเรียน พอใจในความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ มีแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนเพียงพอและส่งเสริมการเรียนการสอน มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ เช่น “โรงเรียนของฉันไม่มีห้องปฏิบัติการ, ไม่มีหนังสือนิทานภาษาอังกฤษ หรือป้ายความรู้ภาษาอังกฤษเลย” และ “โรงเรียนของฉันมีกิจกรรมเสริมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น จัดค่ายภาษาอังกฤษเป็นประจำทุกปี ภาษาอังกฤษวันละคำ เป็นต้น” โดยมีข้อคำถามทางบวกจำนวน 3 ข้อ และข้อคำถามทางลบจำนวน 2 ข้อ

3.4 *เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผลค่าเฉลี่ย*

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามของแบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียนและแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ดังนี้

คำตอบ	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
ถ้าตอบเห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน	1 คะแนน
ถ้าตอบเห็นด้วยมาก	4 คะแนน	2 คะแนน
ถ้าตอบเห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน
ถ้าตอบเห็นด้วยน้อย	2 คะแนน	4 คะแนน
ถ้าตอบเห็นด้วยน้อยที่สุด	1 คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยของแบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยซึ่งกำหนดเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุข / ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุข / ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุข / ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุข / ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุข / ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1 การตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item objective Congruence) ของแบบวัดโดยการนำแบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ณัฐพล บุญทอง อาจารย์สุภาภรณ์ ผลบุญ และอาจารย์ไหมไทย ไชยพันธุ์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า ในแต่ละข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้ 3 ระดับ คือ +1 หมายถึง ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ และ -1 หมายถึง ไม่ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด แล้วนำผลรวมคะแนนระดับความคิดเห็นหาร

ด้วยจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยถ้าได้เกณฑ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่จะวัดสามารถนำไปใช้ได้ ดังแสดงในภาคผนวก ก

3.5.2 การหาความเที่ยงของแบบวัด (Reliability)

1) ผู้วิจัยนำแบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านการแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นป. 4-6 ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน

2) ผู้วิจัยนำแบบวัดทั้งสองแบบที่ได้กล่าวถึงข้างต้น มาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยแบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน รวม 40 ข้อ ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน จำนวน 16 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 - .90 ปัจจัยด้านครอบครัว จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .34 - .90 และปัจจัยด้านโรงเรียน จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .03 - .86 และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษรวม 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .13 - .92

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชถึงผู้อำนวยการโรงเรียนต้นสังกัดทั้งหมด 10 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดเชิงเลน โรงเรียนบ้านคลองลัด-อ้อมใหญ่โรงเรียนบ้านบางประแดง โรงเรียนบ้านบางม่วง โรงเรียนวัดท่าข้าม โรงเรียนวัดเขานุสรณ์ โรงเรียนวัดสรรเพชญ์ โรงเรียนบ้านหัวอ่าว โรงเรียนบ้านดงเกตุและโรงเรียนวัดบางช้าง-ใต้ เพื่อขอความร่วมมือเข้าไปเก็บข้อมูลครั้งนี้

4.2 เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบผู้อำนวยการของแต่ละโรงเรียนเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน โดยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ ทั้ง 10 โรงเรียน

4.4 หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบวัดทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติและเขียนรายงานในลำดับต่อไป

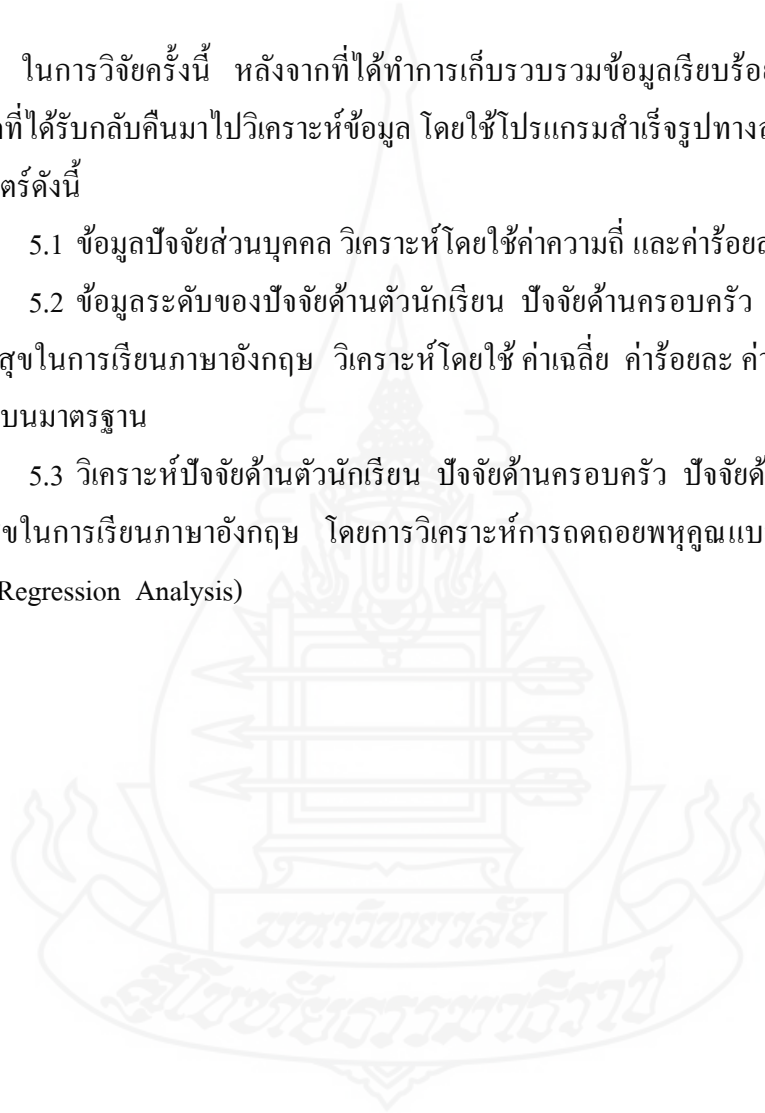
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบวัดทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ดังนี้

5.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

5.2 ข้อมูลระดับของปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน และความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัวและด้านโรงเรียนที่ส่งผลกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร ประกอบด้วย

1) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้นที่กำลังศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน และระดับของตัวแปรตาม คือ ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าสูงสุด (Min) ค่าต่ำสุด (Max) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานเพื่อศึกษาตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1) ปัจจัยด้านตัวนักเรียน มี 4 องค์ประกอบ คือ สุขภาพอนามัย ความภาคภูมิใจในตนเอง การเห็นคุณค่าในการเรียน และการปรับตัวและจัดการกับอารมณ์ทางลบ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว มี 4 องค์ประกอบ คือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การยอมรับจากครอบครัว การเข้าใจศักยภาพของนักเรียน และการส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียน และ 3) ปัจจัยด้านโรงเรียนมี 3 องค์ประกอบ คือ ลักษณะของครู การเรียนการสอน และลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple regression analysis) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	หมายถึง ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	หมายถึง ค่าองศาความเป็นอิสระ
SS	หมายถึง ผลบวกกำลังสอง
MS	หมายถึง ค่าเฉลี่ยกำลังสอง
R	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
S.E. _b	หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE _{es}	หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
b	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
β	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	หมายถึง ค่าคงที่
Y'	หมายถึง สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ ในรูปคะแนนดิบ
Z'	หมายถึง สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำในรูปคะแนน มาตรฐาน
*	หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
X ₁	หมายถึง ปัจจัยด้านตัวนักเรียน
X ₂	หมายถึง ปัจจัยด้านครอบครัว
X ₃	หมายถึง ปัจจัยด้านโรงเรียน
Y ₁	หมายถึง ความสุขในการเรียน ด้านความรู้สึกต่อตนเอง
Y ₂	หมายถึง ความสุขในการเรียน ด้านความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน
Y ₃	หมายถึง ความสุขในการเรียน ด้านความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร

1) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้นที่ศึกษา

จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม จำนวน 260 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและส่งกลับคืนให้ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ โดยการจำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้นที่ศึกษา มีดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	สถิติ	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	117	45.00
หญิง	143	55.00
รวม	260	100.0
อายุ		
9 ปี	17	6.50
10 ปี	30	30.00
11 ปี	85	32.70
12 ปี	72	27.70
13 ปี	6	2.30
14 ปี	2	0.80
รวม	260	100.00
ระดับชั้นที่ศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 4	70	26.90
ประถมศึกษาปีที่ 5	85	32.70
ประถมศึกษาปีที่ 6	105	40.40
รวม	260	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้นปีที่ศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

เพศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นเพศหญิงจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเพศชายจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 45

อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 11 ปีมากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคืออายุ 12 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 ถัดมาคืออายุ 10 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ต่อมาคืออายุ 9 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 อายุ 13 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และลำดับสุดท้ายคือ อายุ 14 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ระดับชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุดจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 และลำดับสุดท้ายคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 26.90

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียนและความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน

ตัวแปร	Min	Max	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ปัจจัยด้านตัวนักเรียน	1.62	4.94	3.89	0.70	มาก
2. ปัจจัยด้านครอบครัว	1.42	4.83	3.84	0.75	มาก
3. ด้านโรงเรียน	1.58	4.92	3.85	0.63	มาก
รวม	1.88	4.69	3.86	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 (S.D.= 0.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (S.D.= 0.70)

ปัจจัยด้านโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (S.D.= 0.63) และปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (S.D.= 0.75)

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยของปัจจัยด้านตัวนักเรียน 4 องค์ประกอบ

ตัวแปร	Min	Max	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านสุขภาพอนามัย	1.00	5.00	4.05	0.88	มาก
2. ด้านความภูมิใจในตนเอง	1.00	5.00	3.71	0.98	มาก
3. ด้านการเห็นคุณค่าในการเรียน	1.50	5.00	4.08	0.83	มาก
4. ด้านการปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์	1.25	5.00	3.71	0.84	มาก
ทางลบ					
รวม	1.62	4.94	3.89	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (S.D.= 0.70) และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยทั้ง 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า องค์ประกอบด้านการเห็นคุณค่าในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D.= 0.83) องค์ประกอบด้านสุขภาพอนามัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 (S.D.= 0.88) องค์ประกอบด้านความภูมิใจในตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (S.D.= 0.84) และองค์ประกอบด้านการปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์ทางลบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (S.D.= 0.84) โดยองค์ประกอบทั้ง 4 นั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากัน

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยด้านครอบครัว 4 องค์ประกอบ

ตัวแปร	Min	Max	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	1.33	5.00	4.15	0.88	มาก
2. ด้านการยอมรับจากครอบครัว	1.00	5.00	3.82	0.98	มาก
3. ด้านการเข้าใจศักยภาพของนักเรียน	1.00	5.00	3.65	0.99	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ตัวแปร	Min	Max	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถ ของนักเรียน	1.33	5.00	3.71	0.92	มาก
รวม	1.42	4.83	3.83	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (S.D.= 0.75) และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยทั้ง 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D.= 0.88) องค์ประกอบด้านการยอมรับจากครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D.= 0.98) องค์ประกอบด้านการเข้าใจศักยภาพของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 (S.D.= 0.99) และองค์ประกอบด้านการส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (S.D.= 0.92) โดยองค์ประกอบทั้ง 4 นั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากัน

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยด้านโรงเรียน 3 องค์ประกอบ

ตัวแปร	Min	Max	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านลักษณะของครู	1.00	5.00	4.06	0.70	มาก
2. ด้านการเรียนการสอน	1.50	5.00	3.82	0.69	มาก
3. ด้านลักษณะของเพื่อนร่วมชั้น	1.25	5.00	3.67	1.00	มาก
รวม	1.58	4.92	3.85	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (S.D.= 0.65) และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า องค์ประกอบด้านลักษณะของครูมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 (S.D.= 0.70) องค์ประกอบด้านการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D.= 0.69) และองค์ประกอบด้านลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 (S.D.= 1.00) โดยองค์ประกอบทั้ง 3 นั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากัน

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานองค์ประกอบย่อยความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ
3 องค์ประกอบ

ตัวแปร	Min	Max	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง	1.20	5.00	3.96	0.74	มาก
2. ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน	1.00	5.00	3.82	0.84	มาก
3. ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม	1.60	4.80	3.68	0.76	มาก
รวม	1.53	4.80	3.82	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D.= 0.68) และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า องค์ประกอบด้านความรู้สึกรู้สึกต่อตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (S.D.= 0.74) องค์ประกอบด้านความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D.= 0.84) และองค์ประกอบด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 (S.D.= 0.76) โดยองค์ประกอบทั้ง 3 นั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัย
ด้านโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

	X_1	X_2	X_3	Y_1	Y_2	Y_3	Y_{sum}
X_1	1	.74*	.64*	.73*	.71*	.50*	.75*
	260	260	260	260	260	260	260
X_2		1	.63*	.67*	.62*	.45*	.66*
		260	260	260	260	260	260
X_3			1	.66*	.67*	.55**	.72*
			260	260	260	260	260

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	X ₁	X ₂	X ₃	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y _{sum}
Y ₁				1	.81*	.487*	.88*
				260	260	260	260
Y ₂					1	.59*	.93*
					260	260	260
Y ₃						1	.79*
						260	260
Y _{sum}							1
							260

*P<.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แยกเป็นปัจจัยรายด้าน โดยเรียงตามลำดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย สามารถอธิบายได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.75 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อปัจจัยด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.74 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึกต่อตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.73 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสุขในการเรียนด้านความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.71 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อปัจจัยด้านโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.64 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึกสภาพแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.50 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise Multiple regression analysis) ของตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้านโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	2	78.30	39.15	248.23*
Residual	257	40.53	.16	
Total	259	118.83		

*P<.05

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจินก้าวน้ำ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับปัจจัยเพียง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้านโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ดีที่สามารถพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจินก้าวน้ำ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยจึงคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์(R^2) และสามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษในลำดับต่อไป

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adj R^2	SE _{es}	F
X_1	0.75	0.56	0.56	0.45	324.79*
X_1, X_3	0.81	0.66	0.66	0.40	76.56*

*P<.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทั้ง 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน(X_1) และ ปัจจัยด้านโรงเรียน (X_3) ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าน้ำ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ซึ่งตัวแปรปัจจัยทั้ง 2 ด้าน สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าน้ำ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมได้ สูงถึงร้อยละ 66 โดยมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 0.40 ($R^2 = 0.66$, $SE_{es} = 0.40$)

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของความสุขในการเรียน ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าน้ำ

ตัวแปร	b	B	t	Sig.
ปัจจัยด้านตัวนักเรียน	0.46	0.48	10.114	.00*
ปัจจัยด้านโรงเรียน	0.45	0.42	8.75	.00*

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อ พยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ ก้าน้ำ พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้านโรงเรียน ส่งผลต่อความสุขในการเรียน ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาปัจจัยในการพยากรณ์ความสุขในการ เรียนภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนและปัจจัยด้านโรงเรียนตามลำดับ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวลงในแบบจำลองของการศึกษาจึง ได้สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่ม วิทยาลัยทำจันทน์ก้าน้ำ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ก้าน้ำ โดยใช้คะแนนดิบ คือ

$$Y' = a + b_1X_1 + b_3X_3$$

ดังนั้นจึงเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y' = .287 + .46X_1 + .45X_3$$

เมื่อแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน จะได้สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้าในรูปแบบคะแนนมาตรฐานโดยมีสูตรสมการ ดังนี้

$$Z' = \beta_1 Z_1 + \beta_3 Z_3$$

ดังนั้นจึงเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Z' = .48X_1 + .42X_3$$

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise Multiple regression analysis) สรุปได้ว่า ตัวแปรปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้าน โรงเรียน ส่งอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 กล่าวคือ เมื่อตัวแปรปัจจัยด้านตัวนักเรียนและปัจจัยด้าน โรงเรียน เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้าเพิ่มขึ้นด้วย

ดังนั้นจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้าน โรงเรียน อย่างน้อย 1 ตัวแปร ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ได้ และจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise Multiple regression analysis)เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า มีปัจจัยเพียงสองตัวที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้าได้ดีที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้าน โรงเรียนซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้าได้สูงถึงร้อยละ 66 จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต 2 ผู้ทำการวิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสามารถสรุปและอภิปรายผลดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 และ
- 2) ศึกษาปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 โรงเรียน มีจำนวนทั้งสิ้น 763 คน ได้แก่

- 1) โรงเรียนบ้านดงเกตุ 2) โรงเรียนวัดเชิงเลน 3) โรงเรียนบ้านคลองลัดอ้อมใหญ่ 4) โรงเรียนบ้านบางประแดง 5) โรงเรียนบ้านบางม่วง 6) โรงเรียนวัดท่าข้าม 7) โรงเรียนวัดเดชาอนุสรณ์ 8) โรงเรียนวัดสรรเพชญ์ 9) โรงเรียนบ้านหัวอ่าว และ 10) โรงเรียนวัดบางช้างใต้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2, 2560) โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวน 260 คน ได้มาจากรุ่นอย่างง่าย(Simple random sampling)โดยคำนวณจากสูตรของเครจซี่เอนด์มอแกน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษและแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อเป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียน มีลักษณะประมาณค่า(Rating Scales) 5 ระดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัจจัยด้านตัวนักเรียน เป็นแบบวัดที่มีลักษณะประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 16 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86

ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นแบบวัดที่มีลักษณะประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89

ปัจจัยด้านโรงเรียน เป็นแบบวัดที่มีลักษณะประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86

ตอนที่ 3 แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนของ ภารดี อนันต์นาวิ (2558, น.76-86), บพิตร อิศระ (2550, น.114-122) มีลักษณะประมาณค่า(Rating Scales) 5 ระดับ มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเองในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2560 จำนวน 260 คน และได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 260 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความถี่ การวิเคราะห์ระดับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise Multiple Regression Analysis)ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1.3 ผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มทำเงิน ก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D.=0.68) ซึ่งความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม โดยความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษนี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านโรงเรียน ดังนี้

ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำเงินก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อยู่ในระดับสูง ($R = 0.80$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.90 0.91 และ 0.84 ตามลำดับ

โดยปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง(Y_1) ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน(Y_2) และรวมองค์ประกอบความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ(Y_{sum}) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความสุขในการเรียนด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม(Y_3)

ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง(Y_1) ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน(Y_2) และรวมองค์ประกอบความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ(Y_{sum}) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านครอบครัวยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความสุขในการเรียนด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม(Y_3)

ปัจจัยด้านโรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง(Y_1) ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน(Y_2) และรวมองค์ประกอบความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ(Y_{sum}) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านโรงเรียนยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความสุขในการเรียนด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม(Y_3)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำเงินก้าวหน้า อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 มี 2 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากมาก

ไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน (X_1) และปัจจัยด้านโรงเรียน (X_3) อย่างไรก็ตามปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 66 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($SE_{\epsilon} = 0.40$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้า

สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้า โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$Y' = .287 + .46X_{1\text{ปัจจัยด้านตัวนักเรียน}} + .45X_{3\text{ปัจจัยด้านโรงเรียน}}$$

สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้า โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z' = .48 X_{1\text{ปัจจัยด้านตัวนักเรียน}} + .42 X_{3\text{ปัจจัยด้านโรงเรียน}}$$

2. อภิปรายผล

จากสมมติฐาน ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน มีอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียน ทำจิ้นก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้ามีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D.= 0.68) ซึ่งปัจจัยด้านตัวนักเรียน และปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 66 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านตัวนักเรียนเป็นปัจจัยตัวแรกที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (S.D.= 0.70) ซึ่งอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำจิ้นก้าวหน้า เป็นผู้ที่มีความสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ออก

กำลังกายสม่ำเสมอ ไม่มีโรคประจำตัวหรืออาการเจ็บป่วยร้ายแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งมีความภาคภูมิใจในตนเองและเห็นคุณค่าของตนเองจนเกิดความรู้สึกในความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่ตนทำได้ รวมถึงเห็นคุณค่าในการเรียนภาษาอังกฤษว่าเป็นสิ่งมีประโยชน์ต่อชีวิตของตน นอกจากนี้ยังมีความพร้อมที่จะควบคุมและจัดการกับอารมณ์ทางลบ ส่งผลให้สามารถแสดงออกอย่างเหมาะสมเมื่อเกิดสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำกินก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (S.D.= 0.63) ซึ่งอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนกลุ่มทำกินก้าวหน้ามีครูผู้สอนที่มีความเมตตาและเอาใจใส่ต่อนักเรียน ครูผู้สอนมีการปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเท่าเทียมกัน ขณะสอนมีอารมณ์มั่นคง แจ่มใส เข้าใจธรรมชาติของนักเรียน เอาใจใส่ในหน้าที่ มีทักษะในการสอนและความรู้ในวิชาที่ตนรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การจัดเนื้อหาบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน การใช้สื่อและกิจกรรมที่น่าสนใจกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีครูและกระบวนการเรียนการสอนที่ดีแล้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำกินก้าวหน้ายังมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้น ได้รับการยอมรับจากเพื่อน และมีความประพฤติกที่ดีซึ่งช่วยส่งเสริมความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ดังนั้นทั้งปัจจัยด้านตัวนักเรียนและปัจจัยด้านโรงเรียนสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษได้สูงถึงร้อยละ 66 ทั้งนี้เนื่องจาก ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษจะเกิดขึ้นได้นั้น ตัวนักเรียนเองจะต้องมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจมาเป็นอันดับแรก ซึ่งสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ สภาพจิตใจ อารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนในทางบวก เช่น ความภูมิใจในตนเอง การเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียนนี้ จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจเรียน กระตือรือร้น และตั้งเป้าหมายในสิ่งที่เรียนจนกระทั่งแสดงพฤติกรรมที่แสดงถึงความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษออกมาอย่างชัดเจนโดยปราศจากอุปสรรคขัดขวางในกระบวนการเรียน เช่น ความบกพร่องทางร่างกาย สภาพจิตใจที่เศร้าหมอง การถูกลงโทษ ความสามารถของตน เป็นต้น เมื่อปราศจากอุปสรรคนักเรียนก็จะมีความพร้อมในการเรียนรู้หรือร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างเต็มที่ เช่น การฝึกบทสนทนา การเล่นเกม การร้องเพลงภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ทั้งนี้ในการเรียนรู้ไม่อาจแยกครูออกจากนักเรียนได้ ครูเป็นบุคคลสำคัญที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพได้นั้น ครูจะต้องมีเทคนิคที่หลากหลาย มีสื่อหรือกิจกรรมที่เร้าใจ มีการจัดเนื้อหาบทเรียนที่มีความเหมาะสมกับนักเรียน มีการสร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย และมีการวัดผลประเมินผลเกี่ยวกับพัฒนาการความก้าวหน้ามากกว่าเน้นการวัดผลด้านวิชาการอย่างเดียว ซึ่งนอกจากครูจะถ่ายทอดความรู้แล้วยังมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับนักเรียนอีกด้วย ดังนั้น ลักษณะนิสัย ท่าทางการแสดงออกของครูจึงส่งผลต่อความรู้สึกรักของนักเรียนโดยตรงต่อการเรียนในวิชานั้นๆ นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องเรียนมักเป็นไปในทางบวก เช่น ช่วยเหลือกันทำงานกลุ่ม ยอมรับฟังความคิดเห็น ก็จะทำให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียน เมื่อนักเรียนมีความสมบูรณ์ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจพร้อมกับได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในบรรยากาศที่ผ่อนคลายจากครูที่มีความพร้อมทั้งทักษะและกระบวนการเรียนการสอน อีกทั้งยังมีเพื่อนร่วมห้องที่คอยช่วยเหลือ ห่วงใยและชักจูงไปในทางที่ดีแล้วนักเรียนจึงมีความสุขและความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าปัจจัยด้านครอบครัวไม่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำกินก้าวหน้า ถึงแม้ว่าครอบครัวจะมีความสำคัญในการเป็นสถาบันพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวนักเรียน เป็นสถาบันแรกที่ปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้กำลังใจและการสนับสนุนแก่นักเรียนในด้านต่างๆ รวมถึงในเรื่องของการเรียน ซึ่งครอบครัวใดที่มีความพร้อมนักเรียนก็ย่อมมีอนาคตในการเรียนที่ดีไปด้วย ดังที่ อูมาพร ตรังสมบัติ (2543) กล่าวถึงครอบครัวว่ามีบทบาทสำคัญมากในการสร้างการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว พ่อแม่มีการถ่ายทอดคุณค่าทางการศึกษา เป็นตัวอย่างที่ดีในการแสวงหาความรู้ มีการฝึกวินัยและสร้างแรงจูงใจในการเรียน สนับสนุนโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้และจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เหมาะแก่การเรียนรู้ สอดคล้องกับปริญญา เรื่องทิพย์ (2550) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิต ซึ่งถ้าครอบครัวดีก็จะส่งผลต่อจิตใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเบิกบาน แจ่มใจมีความสุขในชีวิตรวมถึงความสุขในการเรียน ดังนั้นครอบครัวจึงควรมีหน้าที่หลัก คือ การให้ความรัก ความเอาใจใส่สมาชิก คอยสนับสนุนงบประมาณในด้านต่างๆ สอดคล้องกับ สุชีรา โพธิ์พันธ์ไม้ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเสด็จวิทยา อำเภอเสด็จ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยครอบครัวส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ปัจจัยครอบครัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนทำกินก้าวหน้า มีสภาพครอบครัวที่แตกต่างกับปัจจัยครอบครัวของนักเรียนกลุ่มอื่นๆ คือ มีสภาพครอบครัวที่

ค่อนข้างไม่สมบูรณ์ สัมพันธภาพภายในครอบครัวระหว่างพ่อแม่ก็มีปากเสียงกัน นักเรียนหลายคนอาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่พ่อแม่ จึงไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร ส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกไม่อบอุ่น นอกจากนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนต่างดาว เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อพยพเพื่อการประกอบอาชีพ มีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ดังนั้นจึงไม่สามารถให้การสนับสนุนด้านการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทั้งหมดนี้จึงส่งผลให้ปัจจัยครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยในครั้งนี้

ดังนั้นปัจจัยด้านตัวนักเรียนและปัจจัยด้านโรงเรียนเพียงสองตัวเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม จากผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของกิตติวดี บุญเชื้อ และคณะ (2540) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยให้มีความสุขในการเรียนว่า ตัวผู้เรียนต้องมีความรักและความภูมิใจในตนเอง ได้รับโอกาสที่จะเลือกเรียนตามความถนัดหรือตามความสนใจ ได้รับการยอมรับจากเพื่อนและจากครู นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องมีความเมตตาจริงใจต่อเด็กอย่างทั่วถึง มีการจัดกิจกรรมในบทเรียนที่สนุกสนาน เร้าใจให้ผู้เรียนอยากค้นคว้าเพิ่มเติม และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ขึ้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้จริง สอดคล้องกับอุมพร ตรังคสมบัติ (2543) ที่กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้ได้ดีนั้นต้องประกอบด้วยความพร้อมทั้งในด้านร่างกายและความพร้อมทางด้านโรงเรียน ความพร้อมทางกาย ได้แก่ ความพร้อมทางอารมณ์ ความพร้อมทางด้านสมอง และความพร้อมทางด้านร่างกาย ส่วนความพร้อมด้านโรงเรียนนั้น ได้แก่ ความพร้อมทางนโยบาย ความพร้อมของครู และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างเด็กกับเพื่อนๆ เป็นไปตามผลการวิจัยของ ชารณ ทองงอก (2555) พบว่า องค์ประกอบหลักที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี คือ องค์ประกอบด้านตัวนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ซึ่งประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ความสุขด้านร่างกาย และตัวบ่งชี้ความสุขทางจิตใจ ลัดดา หวังภยิต (2557) พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนประกอบด้วย 4 ด้าน คือ องค์ประกอบที่ 1 เกี่ยวกับด้านผู้เรียน คือ การจัดการตนเองให้ดำเนินตามแผนการเรียนรู้ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ องค์ประกอบที่ 2 เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับบุคคลอื่นๆ องค์ประกอบที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 4 คือ ด้านการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแสวงหาความรู้และการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับอรรณพ มากสุข (2556) พบว่า ลักษณะของครู การจัดการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับวินิดา แก้วเกื้อ (2554) พบว่า ตัวแปรที่มีขนาดอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านโรงเรียน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.76

ดังนั้นจากผลการวิจัยข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึง คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนและปัจจัยด้านโรงเรียน โดยปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย สุขภาพกายและสุขภาพใจที่มีต่อตนเองและการเรียน ส่วนปัจจัยด้านโรงเรียนประกอบด้วย ลักษณะของครู กิจกรรมการเรียนการสอน และลักษณะของเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งปัจจัยทั้งสองนี้ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนและปัจจัยด้านโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน บุคลากรด้านการศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดนโยบาย แนวทางในการบริหารจัดการการศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและเป็นวิชาที่นักเรียนไม่ชอบมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียน ดังนั้น บุคลากรด้านการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องควรเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาอังกฤษในหลายๆแง่มุม เช่น องค์กรความรู้หลากหลายที่มาจากต่างประเทศ โอกาสในการประกอบอาชีพที่มีมากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ เป็นต้น นอกจากนี้ครูผู้สอนควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ยอมรับ ให้เกียรติ และให้กำลังใจ ต้องเข้าใจความรู้สึก ความต้องการของนักเรียนโดยไม่เอาความต้องการหรือบรรทัดฐานของตนเองเป็นหลัก เนื่องจากบริบทของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน ความสามารถและความพร้อมแตกต่างกัน สิ่งที่ครูผู้สอนพยายามจัดให้อาจเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะกับนักเรียน หรือเป็นสิ่งที่นักเรียนไม่ต้องการก็เป็นได้ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนตามมา แต่ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่นักเรียนเข้าใจและสามารถทำสำเร็จได้ซึ่งจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง นอกจากนี้ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวและได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างครบถ้วน

2. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียน ซึ่งนอกจากบุคลากรด้านการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริมด้านวิชาการ โดยการให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพให้กำลังใจให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานแก่ครูผู้สอนอย่างกัลยามิตร และไม่ควรถังเป่าหมายที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง นอกจากนี้ผู้บริหารควรเป็นผู้ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ เพื่อจัดการเรียนการสอน

3. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านตัวนักเรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ตัวผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจและด้านอารมณ์ความรู้สึกให้มีความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การจัดอาหารเข้าให้กับนักเรียนที่ไม่ได้รับประทานจากที่บ้าน การจัดกิจกรรมออกกำลังกายให้กับนักเรียน การจัดช่วงเวลาให้นักเรียนได้นั่งสมาธิ การจัดกิจกรรมแนะแนว การหาโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทางภาษา เป็นต้น ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เมื่อกายพร้อมใจพร้อมก็จะสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยนี้เน้นศึกษาเฉพาะปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน ดังนั้นการทำการวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ปัจจัยด้านการใช้สื่อออนไลน์และเทคโนโลยี ปัจจัยการใช้แอปพลิเคชันมาช่วยสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาด้วยการวิจัยเชิงทดลอง เช่น การจัดชุดกิจกรรมแนะแนว หรือการให้บริการปรึกษาเชิงจิตวิทยาทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีความสุขของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรม แบบตอบสนองด้วยท่าทาง(TPR)และแบบการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยนครพนม, นครพนม.
- กิตติวดี บุญชื้อและคณะ. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข. กรุงเทพมหานคร: ไอเดียสแควร์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การศึกษาแนวทางคุณภาพนักเรียนในโครงการขยาย-โอกาส. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สพป.นฐ 2. (2560). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559. สืบค้นจาก <http://chaistri-nites.hi-supervisory5.net/o-net>
- กลุ่มสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. สืบค้นจาก <https://portal.bopp-obec.info/obec60/publicstat/report?>
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: อรุณสภาลาดพร้าว.
- ขวัญตา แต่พงษ์โสธร. (2538). การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยในกิจกรรมการเล่นน้ำเล่นทรายแบบครุมีปฏิสัมพันธ์และแบบครุไม่มีปฏิสัมพันธ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- จัญญ ทองถาวร. (2536). มนุษย์สัมพันธ์ 1. กรุงเทพมหานคร: อักษรพัฒนา.
- จรรยารัตน์ ขวัญรัมย์. (2545). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง สมการและการแก้สมการ โดยวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่ม(TAI)และวิธีการเรียนตามปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- จันทร์เพ็ญ ผางโยธา. (2555). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ตามแนวทางการเรียนรู้ที่มีความสุขที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏ-สกลนคร, สกลนคร.
- จรัส นองมาก. (2547). การสอนที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่มีความสุข. วารสารการศึกษา กทม, 27(10), 3-9.
- ชัชวีย์ สงวนภักดิ์. (2557). การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างความสุขในการเรียนตามแนวคิดปัญหาศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ชัยวัฒน์ พันธุ์เสื่อ. (2554). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2538). วิธีไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ค.ญ.ชั้น. (2560, 28 สิงหาคม). นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดงเกตุ [บทสัมภาษณ์].
- ค.ช.ลิขิต ดาสุข (2560, 28 สิงหาคม). นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดงเกตุ [บทสัมภาษณ์].
- ธารณ์ ทองออก. (2550). การพัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี (คุณนิพนธ์ปริญญาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นวรรตน์ งามสุด และบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2558). ความร่วมมือจัดกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้. สืบค้นจาก [www.mot.gog.th/websm/2015/ sep/330.html](http://www.mot.gog.th/websm/2015/sep/330.html)
- นัลดดา ปิยะศิลป์. (2541). คู่มือพ่อแม่เลี้ยงลูกด้วยความรัก: ประกอบการประชุมผู้ปกครองและเครือข่ายโรงเรียนจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: เฉลิมการพิมพ์.
- บพิตร อิศระ. (2550). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- ปรีศนีย์ จิระวงศ์รุ่งเรือง. (2542). การเรียนรู้อย่างมีความสุข. เอกสารทางวิชาการเทคโนโลยี-ทับบั๊ก. 2(3), 28-32.
- ปริญญา เรืองวิทย์. (2550). การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุดรธานี เขต 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรชูลี อาษาอรุณ. (2541). การเรียนรู้ภาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2547). ทุกข์สำหรับเห็น แต่สุขสำหรับเป็นและลักษณะแห่ง พระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิด วิธี และเทคนิค การสอน. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- แพรวพรรณ พิเศษ. (2548). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ภารดี อนันต์นวี. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วารสารวิชาการศรีปทุมชลบุรี, 12(4), 1-7.
- ลัดดา หวังภายิต. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการ เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา. วารสารการศึกษา, 24(3), 136-139.
- วนิดา ดีแป้น. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พหุระดับ” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ส.เจริญการพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). วิสัยทัศน์ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: SR PRINTING PARTNERSHIP.
- วิชัย วรรณพุฒ. (2547). การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

- วินิตา แก้วเกื้อ. (2554). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความสุขของนักเรียน: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- วิเศษ ชินวงศ์. (2544). เบื้องลัทธิการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นสำคัญ. วารสารการวิชาการ, 4(2), 31-41.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2544). การเรียนรู้อย่างมีความสุข: สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สกายบุ๊กส์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2528). จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพมหานคร: แพรววิทยา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). เรียนอย่างมีความสุข: บันทึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: สกายบุ๊กส์ จำกัด.
- สุทนต์ ศรีไสย์. (2551). สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวดี สุวรรณกิจ. (2550). สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ศิริพร ทองย้อย. (2557). ความสุขและแนวทางเสริมสร้างความสุขในการเรียนของนักเรียน โรงเรียนชัยรัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สุจรีต เพ็ชรชอบ. (2540). ครุดี. วารสารข่าวสารกองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 8(65), 32.

- สุชีรา โพธิ์พันธ์ไม่. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสีดาวิทยา อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรรรณ มากสุข. (2556). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- อารี พันธุ์มณี. (2544). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพมหานคร: ธนรัชการพิมพ์.
- อำไพ สุจริตกุล. (2553). *ลักษณะครูไทยที่พึงประสงค์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยลูกให้เรียนดี*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- Anita E.W. (1998). *Educational psychology*. 7th ed. United State of America: A viacom.
- Emmer, E., Evertson, C., & Anderson, L. (1980). Effective classroom management at the beginning of the school year. *Journal of Elementary School*. 5(80), 219-231.
- Gilert, H. (1979). *The art of teaching*. New York: Pyramid Books.
- Phelan, R.J. (1999). The relationship between student and teacher perceptions of the organization climate of their school. *Dissertation Abstracts International*. 7(59), 2280.
- Prescott, Kenneth D. (1961). *Report of Conference Child Student Educational Bulentin*. Bangkok: Chulalonglorn University.
- Stevick, E.W. (1957). *Helping people learn English: a manual for teacher of English as a second language*. Nashville, TN: Abingdon Press.
- Worley, J. (2004). Perspectives on building rapport between professors and graduate students in Higher education. A qualitative inquiry. Retrieved December 26, 2016 from http://www.lib.umich.edu/articles/details/FETCH-proquest_journals_3051280752

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ การค้นคว้าอิสระ

นางสาววณิชชา พุ่มเจริญ

นักศึกษาปริญญาโท แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1. อาจารย์ณัฐพล บุญทอง

สถานที่ทำงาน อาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณวิทยาเขตสงขลา

วุฒิการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว (ศษ.ม.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสบการณ์หรือความชำนาญ อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์

วิทยาการบรรยาย หัวข้อมาตรฐานการแนะแนวและการดำเนินงานแนะแนวใน

สถานศึกษาจัดโดยศูนย์แนะแนวต้นแบบ สพม.16

วิทยาการบรรยายในเรื่องการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในโรงเรียน

อาชีวศึกษา

วิทยาการในโครงการเพื่อนที่ปรึกษา(YC) ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

2. อาจารย์สุภาภรณ์ ผลบุญ

สถานที่ทำงาน อาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณวิทยาเขตสงขลา

วุฒิการศึกษา จิตวิทยาการให้คำปรึกษา (ศศ.ม.) มหาวิทยาลัยทักษิณ

ประสบการณ์หรือความชำนาญ นักจิตวิทยา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์

เจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน

ครอบครัว พ.ศ. 2550

อาจารย์คณะศิลปศาสตร์และหัวหน้าฝ่ายให้คำปรึกษาและส่งเสริมอาชีพ

ศูนย์พัฒนาอาชีพ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

3. อาจารย์ ไหมไทย ไชยพันธุ์

สถานที่ทำงาน โปรแกรมจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตร์ มหามบัณฑิต จิตวิทยาการปรึกษา(ศศ.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้เชี่ยวชาญงานวิจัย ด้านจิตวิทยาการปรึกษาเกี่ยวกับความ

เครียดและกลวิธีจัดการกับปัญหา

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

แบบสอบถามปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสุขในการเรียน
เพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งแบบวัดฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 แบบวัด ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน

ส่วนที่ 3 แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อการพิจารณาผลการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ

3. ผลของการสอบถามข้อมูลในครั้งนี้ จะนำไปวิเคราะห์ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียนที่มีผลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ต่อไป

4. ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบสอบถามทุกข้อ และตอบตามความจริง

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

นางสาวฉันทษา พุ่มเจริญ

นักศึกษานิพนธ์โท แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในชั้น

ป. 4

ป. 5

ป. 6

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน มีจำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนในระดับใดระดับหนึ่ง แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ตามระดับความรู้สึกของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ด้านตัวนักเรียน (สุขภาพอนามัย)						
1.	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง					
2.	...					
3.	นักเรียนเจ็บป่วยเป็นประจำทำให้ขาดเรียนบ่อย					
4.	...					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านตัวนักเรียน (ความภูมิใจในตนเอง)						
5.	นักเรียนภูมิใจในผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ตนทำได้					
6.	...					
7.	...					
8.	นักเรียนคิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองยังสู้คนอื่น ๆ ไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน					
ด้านตัวนักเรียน (การเห็นคุณค่าในการเรียน)						
9.	นักเรียนมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ					
10.	...					
11.	...					
12.	...					
ด้านตัวนักเรียน (การปรับตัวและการจัดการกับอารมณ์ทางลบ)						
13.	...					
14.	นักเรียนจะให้กำลังใจตนเองเมื่อตอบคำถามภาษาอังกฤษผิด					
15.	...					
16.	...					
2. ด้านครอบครัว (ความสัมพันธ์ในครอบครัว)						
17.	...					
18.	ครอบครัวของนักเรียนให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีปัญหาการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ					
19.	...					
ด้านครอบครัว (การยอมรับจากครอบครัว)						
20.	พ่อแม่ ผู้ปกครอง ของนักเรียนช่วยดูแลจัดการเรื่องการเรียน ภาษาอังกฤษให้ทั้งหมด โดยที่นักเรียนไม่มีส่วนในการวางแผน					
21.					
22.	...					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านครอบครัว (การเข้าใจศักยภาพของนักเรียน)						
23.	สมาชิกในครอบครัวกล่าวชื่นชมผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเสมอไม่ว่าจะได้เกรดอะไรก็ตาม					
24.	...					
25.	สมาชิกในครอบครัวไม่เคยตำหนินักเรียนด้านทักษะภาษาอังกฤษเลย					
ด้านครอบครัว (การส่งเสริมสนับสนุนในความสามารถของนักเรียน)						
26.	...					
27.	สมาชิกในครอบครัวจะคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียนเสมอเมื่อต้องเรียนในบทเรียนภาษาอังกฤษที่ยากขึ้น					
28.	...					
3. ด้านโรงเรียน (ลักษณะของครู)						
29.	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นคนใจดี อารมณ์แจ่มใส ยุติธรรมในทุกๆ เรื่องและเข้าใจความรู้สึกของนักเรียน					
30.	...					
31.	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีสื่อและกิจกรรมสนุกๆ มาให้นักเรียนทำเสมอ					
32.	...					
ด้านโรงเรียน (การเรียนการสอน)						
33.	...					
34.	ห้องเรียนภาษาอังกฤษมีการตกแต่งอย่างสวยงามทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าเรียน					
35.	...					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านโรงเรียน (การเรียนการสอน)						
36.	การสอบภาษาอังกฤษไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และข้อสอบยากเกินจากเนื้อหาที่เรียน					
ด้านโรงเรียน (ลักษณะของเพื่อนร่วมชั้น)						
37.	เพื่อนจะช่วยอธิบายให้นักเรียนฟังเสมอเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
38.	...					
39.	...					
40.	...					

ตอนที่ 3 แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบวัดความสุขในการเรียน ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษในลักษณะต่างๆ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งแบบประเมินนี้เป็นลักษณะมาตรประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ

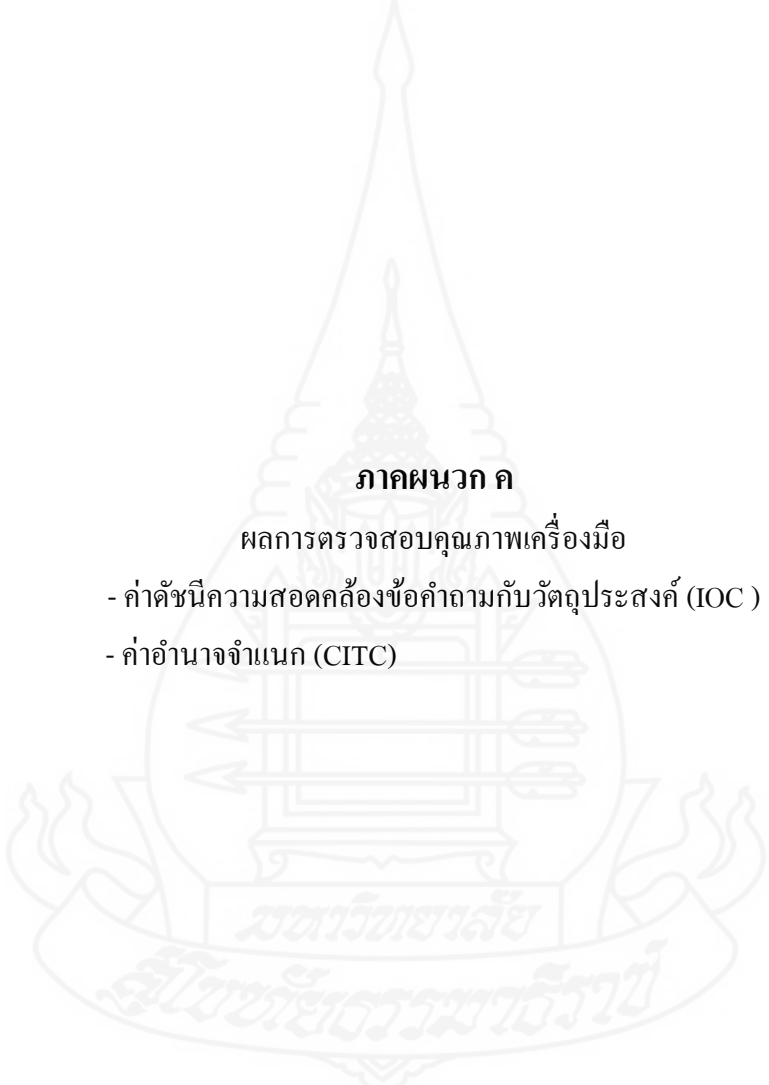
- 5 หมายถึง มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมาก
- 3 หมายถึง มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย
- 1 หมายถึง มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

โดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงตามความรู้สึกของนักเรียนในระดับใดแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ตามระดับความสุขของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ความรู้สึกต่อตนเอง						
1.	...					
2.	ฉันคิดว่าถ้าสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ฉันจะมีโอกาสได้งานที่ดีในอนาคต					
3.	ฉันรู้สึกสนใจและกระตือรือร้น อยากเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ					
4.				
5.	...					
ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน						
6.	...					
7.	ฉันสามารถทำแบบฝึกภาษาอังกฤษได้ เพราะเข้าใจเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนการสอน					
8.	...					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ความรู้ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน						
9.	ฉันคิดว่ากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่น่าสนใจและไม่สนุกสนาน					
10.	...					
ความรู้ดีต่อสภาพแวดล้อม						
11.	บรรยากาศในห้องเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานและไม่เครียด					
12.	...					
13.	...					
14.	...					
15.	โรงเรียนของฉันมีกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อเสริมภาษาอังกฤษ เช่น จัดค่ายภาษาอังกฤษเป็นประจำทุกปี ภาษาอังกฤษวันละคำ					

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ค่าดัชนีความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
- ค่าอำนาจจำแนก (CITC)

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) และค่าอำนาจจำแนก (CITC)
ตอนที่ 2 แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน								
ข้อที่	คำถาม ด้าน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การ แปลผล	ค่า CITC	การ แปลผล
		1	2	3				
1.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.82	จำแนกดี
2.	+	0	+1	+1	.67	ใช้ได้	.51	จำแนกดี
3.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.76	จำแนกดี
4.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.74	จำแนกดี
5.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.70	จำแนกดี
6.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.71	จำแนกดี
7.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.90	จำแนกดี
8.	-	0	0	+1	.33	ปรับปรุง	.31	พอใช้
9.	+	-1	+1	+1	.33	ปรับปรุง	.55	จำแนกดี
10.	-	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.29	ปรับปรุง
11.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.20	ปรับปรุง
12.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.20	ปรับปรุง
13.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.45	จำแนกดี
14.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.67	จำแนกดี
15.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.52	จำแนกดี
16.	-	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.20	ปรับปรุง
แบบวัดปัจจัยด้านครอบครัว								
ข้อที่	คำถาม ด้าน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การ แปลผล	ค่า CITC	การ แปลผล
		1	2	3				
17.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.90	จำแนกดี
18.	+	0	+1	+1	.67	ใช้ได้	.74	จำแนกดี
19.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.77	จำแนกดี

ข้อที่	คำถาม ด้าน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การ แปลผล	ค่า CITC	การ แปลผล
		1	2	3				
20.	-	0	0	+1	.33	ปรับปรุง	.10	ไม่ดี
21.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.80	จำแนกดี
22.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.56	จำแนกดี
23.	-	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.85	จำแนกดี
24.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.42	จำแนกดี
25.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.34	พอใช้
26.	+	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.72	จำแนกดี
27.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.82	จำแนกดี
28.	-	0	+1	+1	.67	ใช้ได้	.73	จำแนกดี
แบบวัดปัจจัยด้านโรงเรียน								
ข้อที่	คำถาม ด้าน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การ แปลผล	ค่า CITC	การ แปลผล
		1	2	3				
29.	-	0	+1	+1	.67	ใช้ได้	.63	จำแนกดี
30.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.52	จำแนกดี
31.	-	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.20	ปรับปรุง
32.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.03	ไม่ดี
33.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.78	จำแนกดี
34.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.03	ไม่ดี
35.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.65	จำแนกดี
36.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.52	จำแนกดี
37.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.63	จำแนกดี
38.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.86	จำแนกดี
39.	-	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.77	จำแนกดี
40.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.75	จำแนกดี

ตอนที่ 3 แบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

ความรู้สึกต่อตนเอง								
ข้อที่	คำถาม ด้าน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การ แปลผล	ค่า CITC	การ แปลผล
		1	2	3				
1.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.72	จำแนกดี
2.	+	0	+1	+1	.67	ใช้ได้	.69	จำแนกดี
3.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.78	จำแนกดี
4.	+	0	+1	+1	1	ใช้ได้	.92	จำแนกดี
5.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.84	จำแนกดี
ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน								
ข้อที่	คำถาม ด้าน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การ แปลผล	ค่า CITC	การ แปลผล
		1	2	3				
6.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.71	จำแนกดี
7.	+	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.72	จำแนกดี
8.	+	+1	0	+1	.67	ใช้ได้	.77	จำแนกดี
9.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.89	จำแนกดี
10.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.20	ปรับปรุง
ความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อม								
ข้อที่	คำถาม ด้าน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การ แปลผล	ค่า CITC	การ แปลผล
		1	2	3				
11.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.89	จำแนกดี
12.	-	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.13	ไม่ดี
13.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.62	จำแนกดี
14.	-	0	+1	+1	.67	ใช้ได้	.29	ปรับปรุง
15.	+	+1	+1	+1	1	ใช้ได้	.40	จำแนกดี

ค่า IOC = $48.37/55 = .88$

สรุปผลการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ 0.88 สรุปผลว่า ใช้ได้

ภาคผนวก ง

หนังสือขอทดลองเครื่องมือและตัวอย่างหนังสือขอเก็บข้อมูลจริง

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/๑๔๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดใหม่สุคนธาราม

ด้วยนางสาววนัชชา พุ่มเจริญ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้จะเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ของโรงเรียนวัดใหม่สุคนธาราม สังกัด สพ.น.๒ จำนวนรวม ๓๐ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ โดยใช้แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียน และผลการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙๔ ๔๖๓๙ ๖๑๙

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๑๔๓

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษากับข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเชิงเลน

ด้วยนางสาววนัชชา พุ่มเจริญ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการ
ปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากโรงเรียนวัดเชิงเลน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๒ การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิง
สหสัมพันธ์ โดยใช้แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสุขในการเรียน
ภาษาอังกฤษในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ โดยจะทำการเก็บ
ข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า ในการอนุญาตให้
นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้
หวังว่าจะได้รับความกรุณา จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕
โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙๔ ๕๖๓ ๙๖๑๔

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๑๔๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบางประแดง

ด้วยนางสาวฉวีชา พุ่มเจริญ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ ในกรณีนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจาก โรงเรียนบ้านบางประแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๒ การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ โดยใช้แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ โดยจะทำการศึกษาเก็บข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวน้ำ ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณา จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิวิฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕
โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙๔ ๔๖๓ ๙๖๑๙

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/๑๔๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเดชานุสรณ์

ด้วยนางสาวฉวีชา พุ่มเจริญ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการ
ปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลกับความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ กลุ่มโรงเรียนทำจันทน์

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจาก โรงเรียนวัดเดชานุสรณ์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๒ การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิง
สหสัมพันธ์ โดยใช้แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสุขในการเรียน
ภาษาอังกฤษในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ โดยจะทำการเก็บข้อมูล
ในช่วงภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มโรงเรียนทำจันทน์ ในการอนุญาตให้
นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้
หวังว่าจะได้รับความกรุณา จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพนักศึกษา ๐๙๔ ๔๖๓ ๙๖๑๙

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๑๔๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสรรเพชญ์

ด้วยนางสาววณิชชา พุ่มเจริญ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระโรงเรียนวัดสรรเพชญ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๒ การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ โดยใช้แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ โดยจะทำการเก็บข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณา จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/๑๔๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านดงเกต

ด้วยนางสาวฉวีชา พุ่มเจริญ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการ
ปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ กลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจาก โรงเรียนบ้านดงเกต สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๒ การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิง
สหสัมพันธ์ โดยใช้แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสุขในการเรียน
ภาษาอังกฤษในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ โดยจะทำการเก็บ
ข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มโรงเรียนท่าจีนก้าวหน้า ในการอนุญาตให้
นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้
หวังว่าจะได้รับความกรุณา จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวฉวีชชา พุ่มเจริญ
วัน เดือน ปีเกิด	3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านดงเกตุ ตำบลสามพราน อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม
ตำแหน่ง	ครู คศ. 1
การติดต่อ	v_freda@hotmail.com, jirasuk.stou@gmail.com

